

ЧАРІВНИЙ
СТРУМОК

ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

8—1—6
437—1965

КИЇВСЬКА
КНИЖКОВА ФАБРИКА «ЖОВТЕНЬ»

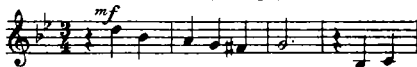
ЩО ТАКЕ ЛЮБОВ?

Слова А. Сафронова

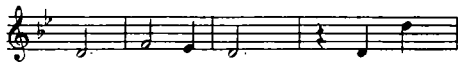
Переклад з російської Р. Чумака

Музика Я. Цегляра

В темпі повільного вальса

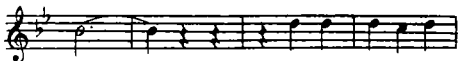
„Що то значить лю_бов?” -Я пи_

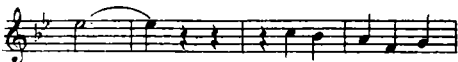
-та_ ла_ у всіх. Тиль_ни

цьо_го ні_ хто по_яс_ ни_ти не

міг. Я спи_ тала в по_

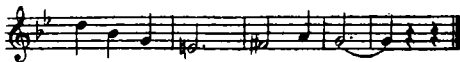

друг, та не зна_ли во_

Трохи швидше

_зна_ла хо_ро_ших по_друг.

«Що то значить любов?» —
Я питала у всіх.
Тільки цього ніхто
Пояснити не міг.

Я спитала в подруг,
Та не знали вони.
Не сказали нічого
Подружки мої.

По життю я ходила,
Бродила одна,
Та раптово прилинула
Світла весна.

Зупинилася я,
Подивилась навкруг —
І своїх не впізнала
Хороших подруг.

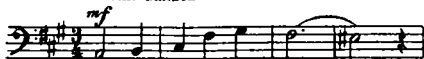

ВАЛЬС КОХАННЯ

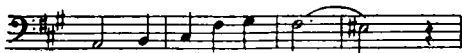
Слова А. Пашка

Музика В. Шаповаленка

В темпі вальса

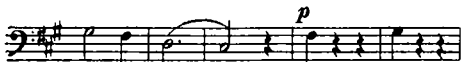
Це бу_ ло на_вес_ ні,

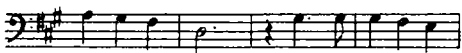
но_ ли сад розкві_ тав

і пі_ ні го_лос_ ні со_ ло_ вей_

но спі вав. і зда_

валось ме ні, - хоч бу_ ва_ ли ми

ра-зом не- ма- ло,- ти то- ді і са-

- ма ще не зна- ла, чи люб-лю я, чи

Приспів

ні. Зу-стрі-чи, ніж-

-ні ві-тан- ня,

ю- нос-ті ра-діс-ний час!

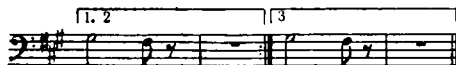
Щас-тям без-

- меж - ним о - ся - я - ло нас

вір - не, га - ря - че но

- хви - ня

// - хви - ня

Це було навесні,
Коли сад розквітав
І пісні голосні соловейко співав.
І здавалось мені,—
Хоч бували ми разом немало,—
Ти тоді і сама ще не знала,
Чи люблю я, чи ні.

П р и с п і в:

Зустрічі, ніжні вітання,
Юності радісний час!
Щастям безмежним осяяло нас
Вірне, гаряче кохання.

Про ту правду ясну
Ти у серця спитай,

Воно любить весну, любить рідний наш край
І дівчину одну,
Бо милішої в світі немає.
Це ж про неї воно вже співає
Тиху пісню свою.

П р и с п і в.

Гасли зорі-вогні,
Темна нічка була,
Ти в знак дружби мені свою руку дала,
І розвиднілось знов...
Почуття того словом не зміриш!
Як же гарно, що в дружбу ти віриш,
Віриш в нашу любов!

П р и с п і в.

ЧЕРВОНА РУЖА

Слова Л. Забашти

Музика І. Шамо

Не поспішаючи. Наспівно

C.
A.

Ой піду я лу_ гом, стежною в'юнко_ ю.

де черво.ні ру_ жі, як мо_ і лі_ та.

Там живе коха_ ний, серденьком обра_ ний,

що ме_ не так ніж_ но при_ гор_ та.

Там живе коха_ ний, серденьком обра_ ний,

що ме_ не так ніж_ но при_ гор_ та.

при_ ся_ гав. А ...

Бо ме_ ні на_ вік він при_ ся_ гав.

Я червону ружу прине_ су, прине_ су.

Ой піду я лугом, стежкою в'юнкою,
Де червоні ружі, як мої літа.
Там живе коханий,
Серденьком обраний, } Дівічі
Що мене так ніжно пригорта.

Зав'яжу йому я русою косою
Рідні карі очі, щоб одну кохав.
Тільки милий знає,
Хто серденько крає,
Бо мені навек він присягав. (2)

Не ходіть, дівчата, за моїм коханням,
Не топчіть доріжку, де мої сліди,
Може, милий гляне,
А стрічать не стане, } Дівічі
Бо мене він любить назавжди.

За вечірнім пругом сонечко сідає,
І туман спливає в голубу росу.
На життя вродливе,
На любов щасливу
Я червону ружу принесу. (2)

СЕРЦЕ КОХАЄ

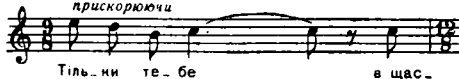
Слова Д. Луценка

Музика Г. Гембери

Помірно, з почуттям

прискорюючи

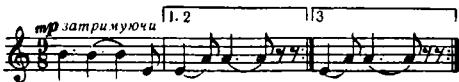

- ли - ві ді - во - чі лі - та,

тільки те_бе од_но_го

н по_лю_би_ла // _би_ти.

Біла черемха
В гаю за селом розквіта,
Краплями сонця
Весна їй гілля окропила.
Тільки тебе
В щасливі дівочі літа,
Тільки тебе одного
Я полюбила.
Біла голубка
В блакитному небі літа,
Милого друга
В безкраїх просторах шукає.
Тільки тебе
В щасливі дівочі літа,
Тільки тебе одного
Серце кохає.
Сум не захмарить
Дівочих хвилюючих мрій,
Радість і горе
Я буду з тобою ділити.
Тільки тебе
Наречено, голубе мій,
Тільки тебе одного
Вічно любити.

ОЙ НЕ РІЖ КОСУ

Слова М. Ткача

Музика О. Білаша

Повільно

Ой не риж ко-су, бо хо-ро-ша-я

не по-гань красу, — дуже прошу, прошу.

Приспів

Я лю-блю та-ку те-бе,

в ко-сах не -бо го-лу-бе ви-грає ве-

сел-ко-ю, стріч-ко-ю ве - се - ло-ю.

Ой не ріж косу, бо хорошая,
Не погань красу — дуже прошу я.

Приспів I:

Я люблю таку тебе,
В косах небо голубе
Виграє веселкою,
Стрічкою веселою.

Не журись, що я не ходитиму,
Тя любов моя — і любитиму.

Приспів II:

Я люблю тебе таку —
В косах стрічку голубу.
Коси пахнуть ночами,
Ласками дівочими.

Про чужу красу і не марю я.
Тож не ріж косу — будеш парою.

Приспів I.

Покохав-то я за косиченьку,
Бо ж краса твоя не позичена.

Приспів II.

ЯК ЗІЙДУТЬ ЗОРІ

Слова І. Не ходи

Музика Т. Шутенко

Помірно

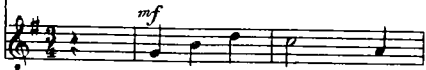
mf

Мешно-
сопрано

Як зі - йдуть зо - рі

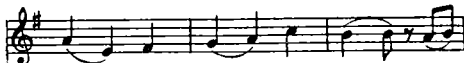
Тенор

Як зі - йдуть

ве - чо - ро - ві як стих - не

мрій - ний ві - те - рець, - як

хо - ро - ше то - ді в діб.

як хо - ро - ше

ро - ві роз - мо - ву слухать двох сер -

-дець!

затримуючи

лиш ми | у -

Ні де ні - ко - го,

-двох

тьох, тьох! Сві - тьох!

та со - ло - вей - ко -

Як зійдуть зорі вечорові,
Як стихне мрійний вітерець,—
Як хороше тоді в діброві
Розмову слухать двох сердець!

П р и с п і в:

Ніде нікого, лиш ми удвох,
Та соловейко — тьох, тьох!

Світить нам, зорі вечорові,
Ти, ясен місяць, путь світи!
Як хороше під шум діброви
До щастя мрійного іти!

П р и с п і в.

Шумлять дерева: люлі, люлі...
Пливе земля в зелених снах...
Як хороше під спів зозулі
Стрічать схід сонця у очах!

П р и с п і в.

ЛІРИЧНА ПІСНЯ

Слова Н. Загорулько

Музика Т. Шутенко

Помірно

Хо- ді-мо, ко- ха-ний, з то-бо-

-ю у чисту сте- пів да- ле- чинь.

де тра-ви о- ми-ті ро- со-

-ю. де річ-ни про- зо-ро- і синь.

Приспів

Ми підем на зустріч вес-

-ні, що барвами землею квіт-

чає. Нам обрії світять яс-

-ні, й земля свої скарби вру-

-чає. Нам і є. І є

Одна *Для закінч*

Ходімо, коханий, з тобою
 У чисту степів далечинь,
 Де трави омиті росою,
 Де річки прозорої синь.

П р и с п і в:

Ми підем назустріч весні,
Що барвами землю квітчає.
Нам обрії світять ясні,
Й земля свої скарби вручає. } Двічі

І буду я пісню співати
Про щастя і очі ясні;
Коханому буду казати:
«Ходімо назустріч весні!»

П р и с п і в.

Поглянь: зеленіють жита,
І котить Десна свої води...
Щаслива пісня зліта,
Й гудками гукають заводи.

П р и с п і в.

Злітають два голуби ввись,
Сміється й цвіте небокрай.
Коханий, навкруг подивись —
Розцвів зореносний наш край.

П р и с п і в.

ТИ, МОЯ ВІРНА ЛЮБОВ

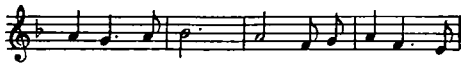
Слова А. М а л и ш к а

Музика П. М а й б о р о д и

Помірно

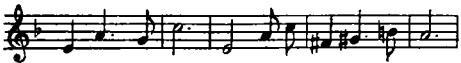
На_че зо_рі яс_ні за_сві_

_ти_ли ме_ні в не_бі вогнем зо_ло_

_тим, на_че сон_це не те в го_лу_

_бій да_ли_ні сві_тить промінням яс_ним.

Приспів

p Жвавіше

Сер_цю по_ра_ди не_лег_ко знай_

Наче зорі ясні засвітили мені
В небі вогнем золотим,
Наче сонце не те в голубій далині
Світить промінням ясним.

П р и с п і в:

Серцю поради не легко знайти,—
Чому в тривозі я знов?
Мабуть, ясна
Йдеш, як весна,
Ти, моя вірна любов. } *Двічі*

Я покличу до хати веселих подруг
В пісні розвіяти жаль,
Щоб доріжка моя, як ромашковий луг,
Бігла і кликала вдаль.

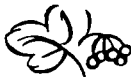
П р и с п і в:

Чому твій голос, мій любий, бринить
В шелесті тихих дібров?
Мабуть, ясна
Йдеш, як весна,
Ти, моя вірна любов. } *Двічі*

Ой ви, ночі безсонні — дівоча біда,
Дні, нерозгадані дні.
Ти, любов незрадлива, любов молода,
Що принесеш ти мені?

П р и с п і в:

Кличу, і жду, й виглядаю тебе —
Вийди, хоч слово промов.
Мабуть, ясна
Йдеш, як весна,
Ти, моя вірна любов. } *Двічі*

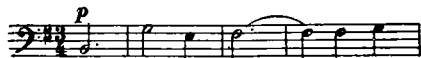
ДЕ ТИ, КОХАНА?

З кінофільму «Спадкoємці»

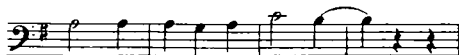
Слова О. Новицького

Музика Г. Жуковського

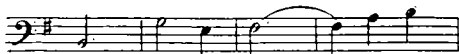
В темпі повільного вальса

Десь за Дні_ пром та_ не

піс_ ня ніж_ на ді_ во_ ча,

в хви_ лях трем_ них ніч гой_

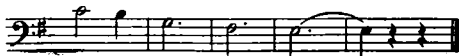
- да_ є зо_ рі яс_ ні. Де ж

я знай_ ду не_ за_ бут_ ні см_ ні

о_чі?.. Де ти, ко_ха_

на, ска_жи ме_ні?

Десь за Дніпром
Тане пісня ніжна дівоча,
В хвилях тремких
Ніч гойдає зорі ясні.
Де ж я знайду
Незабутні сині очі?..
Де ти, кохана, скажи мені?

Тихо пливе
У вечірнім небі хмарина,
В серці дзвенять
Золотої осені дні.
Скільки доріг
Я пройшов, моя єдина...
Де ж ти, кохана, скажи мені?

Все, що роблю,
Буде в серці жити роками:
Світла любов
І майбутні дні весняні...
Щастя моє,
Наша юність вічно з нами...
Де ж ти, кохана, скажи мені?

Гасне зоря...
Я до тебе лину, кохана,
Наші стежки
Ще зійдуться десь вдалині.
Мила, поглянь,
Як хмаринка в небі тане...
Де ж ти, кохана, скажи мені?

СЕРЦЕ ДІВОЧЕ

Слова О. Новицького

Музика А. Свечникова

В темпі вальса

Ти_хі_ї во_ди, яс_ні_ї

зо_рі, не_бо мо_є голу_бе,

сер_це ді_во_че в зоря_ні но_чі

Жде, не діждеть_ся те_бе. // -бов.

Тихії води,
Яснії зорі,
Небо мое голубе,
Серце дівоче
В зоряні ночі
Жде, не діждеться тебе.

Де ти, мій милий,
Соколе смілий? —
Голос твій манить, зове;
В полі чи в морі.
В щасті чи в горі —
Серце тобою живе.

Де я не буду,
Вік не забуду
Зустрічі в тиші дібров,
В серці нестиму
Непогасиму
Нашу велику любов.

ПІСНЯ З ПОЛОНИНИ

Слова О. Пономаренко

Музика С. Сабаша

Помірно

mf

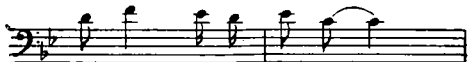
Сон_це сі_ ло за го_ ра_ ми

та й за Вер_ хо_ ви_ ну,

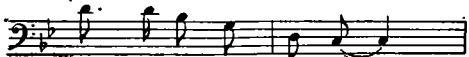

а гу_ цу л дав_ но че_ ка_ є

но_ ха_ ну дів_ чи_ ну.

Приспів

Піс_ не з по_ ло_ ни_ ни,

полинь до дів_чи_ни,

роз_на_жи, як я ко_ха_ю,

як і_ї че_на_ю. // на_ю.

Сонце сіло за горами
Та й за Верховину,
А гуцул давно чекає
Кохану дівчину.

П р и с п і в:

Пісне з полонини,
Полинь до дівчини,
Розкажи, як я кохаю,
Як її чекаю.

} Двічі

Так запали в душу коси,
Стрічками обвиті,
Як волошки, сині очі —
Єдині на світі.

П р и с п і в.

Не розкажуть про кохання
Йї вуста несмілі —
В пісні серце розкриваю
Я дівчині милій.

П р и с п і в.

А коли засяють зорі
Понад рідним плаєм,—
Ніжну пісню про кохання
Разом доспіваєм.

П р и с п і в.

ПОНАД ПЛАЄМ СПІВ ЛУНАЄ

Слова Л. Рєви

Музика Н. Андрієвської

Повільно, наспівно

Ходить вечір по_

ло_ни_но_ю,

по_

над пла_

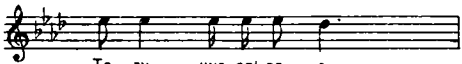
єм

піс_ ня

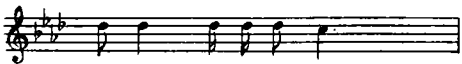
про_пли_ва

вда_ли_ну.

То гу_

цул спі_ва_ є,

ми_ лу

вик_ли_ка_ є,

ви_ гля_ да_ є,

на_ че зір_ ну

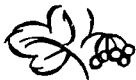

Ходить вечір полониною,
Понад плаєм пісня проплива вдалину.
То гуцул співає, милу викликає,
Виглядає, наче зірку чарівну.

Місяць сяє над смереками,
Тільки річка синя ледь шумить в тишині.
Пісня не змовкає, серце мое крає,
Бо гуцул її співає не мені.

Пісне, полинь верховиною.
Розшукай, знайди там і мою ти любов.
Де вона — не знаю, а гуцул співає;
Вірю я, моє кохання прийде знов.

Гей, а-гей, а-гей!
Гей, а-гей, а-гей!

ЛІРИЧНА ВЕЧІРНЯ

Слова М. Зірка

Музика В. Таловирі

Помірно, наспівно

Над по - ля - ми гра - ють

спа - ла - ха - ми зо - рі,

ро - си - са - мо - цві - ти

снізь, де не сту - пи...

Кли-чуть та-єм-ни-чі

да-лі не-о-зо-рі,

і го-луб-лять сер-це

за-паш-ні сте-пи.

f
Нли_чуть та_єм_ни_чі

да_лі не_о_зо_рі,

і го_луб_лять сер_це

за_паш_ні сте_пи.

Над полями грають спалахами зорі,
Роси-самоцвіти скрізь, де не ступи...
Кличуть таємничі далі неозорі,
І голублять серце запашні степи. } Двічі

Вийшла ти на зустріч в лугове роздолля,
Хмелем б'ють у груди пахощі землі...
Місяць виринає з хмар на видноколі,
Мерехтить промінням в срібній ковилі. } Двічі

Тільки ж чом не чути друга легких кроків,
Може, іншу милий проводжать пішов?
Ой ти, юнь тривожна, молодії роки,
Перша неспокійна, трепетна любов! } Двічі

Зашепталась листям клени на узвишші,
Впала зірка синя ген за оболонь...
Тільки вітер ніжний ледь косу колише,
Наче дотик теплих другових долонь. } Двічі

ЯК У ЛІСІ РОЗЦВІТАЛИ

Слова Я. Купали

Український текст О. Новицького

Музика Н. Андрієвської

З почуттям

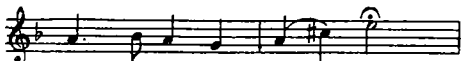
Як у лі_сі роз_цві_та_ли

ли_па та на_ли_на,

зо_ло_ті_ї сні сплі_та_ли

ми у_двох, дів_чи_но,

зо_ло_ті_ї сні сплі_та_ли

ми у-двох, дів-чи-но.

Для закінчення

А...

Як у лісі розцвітали
 Липа та калина,
 Золотії сні сплітали
 Ми удвох, дівчино. } Двічі

Колихалися, шуміли
 Нам берези білі,
 Про любов нам шелестіли
 Комиші несмілі. } Двічі

Колоски як налилися,
 Гнулися стеблини,
 Ми зустрілись, обнялися,
 Зіронько-дівчино. } Двічі

ЗУСТРІЧ

Слова І. Вилегжанина

Музика А. Кузнецова

В темпі вальса

Один

Йшло по пе-ро-ну дів-чисьно

в блуці шов-ко-вій квіт-частій

Раптом я ви-гук-нув зблизь-ка

-Здрастуй, кра-су-нечко, здрастуй!

Ви-гук-нув я'

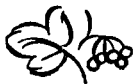
-Здрастуй, кра-су-неч-ко, здрастуй!

Йшло по перону дівчисько
В блузці шовковій квітчастій.
Раптом я вигукнув зблизька:
— Здрастуй, красунечко, здрастуй!
Вигукнув я:
— Здрастуй, красунечко, здрастуй!

Зразу вона оглянулась,
Стрілась очима зі мною,
Радісно так посміхнулась,
Мрійно махнувши рукою.
Весело так
Стрілась очима зі мною.

Іду я далі й гадаю:
Мабуть, увечері знову
Дівчина, певно, згадає
Зустріч оцю випадкову.
Мабуть, вона
Все це згадає десь знову.

Хай ми не стрінемось більше,
Хай цю хвилину забудем...
Щастя, буває, не гірше
Миттю всміхається людям.
Щастя на мить
Також всміхається людям.

ЗАДУШЕВНИЙ ДРУГ

Слова П. Сингаївського
Переклад з російської

О. Пархоменка
Музика М. Жербіна

Помірно, виразно

затримуючи *в темпі*

-ро - ги ні_ як не знай_ду, я до -

mf

те_ бе прийшла б на по_ ба чення, та до -

затримуючи

-ро - ги ні_ як не знай -

[1. 2] [3]

-ду. Чи то.// жаль!

Наче золото сонця гарячого,
Зріють яблука в нашім саду,
Я до тебе прийшла б на побачення, } *Двічі*
Та дороги ніяк не знайду.

Чи тому, що вже яблука падають,
Чи тому, що казковим став луг,
Все частіше про тебе я згадую, } *Двічі*
Задумливий, хороший мій друг.

Вже он зорями небо позначене,
Грає синьої річки кришталь.
Я до тебе прийшла б на побачення, } *Двічі*
Тільки ми незнайомі, на жаль!

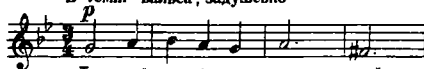

ВОЛОШКОВІ ОЧІ

Слова В. Мартинюка

Музика К. Домінчена

В темпі вальса, задушевно

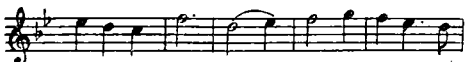
Ти_ хий ве_чір по_ го_ жий

ме_ні сер_це три_ во_ жить, за_ квіт_

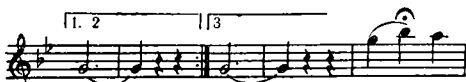
_ чались і мріють са_ди. Во_ лош_

_ но_ ві_ ті о_ чі, чом сні_ те_ ся що_

_ но_ чі, чом у мрі_ях вас ба_чу зав_

_ жди?

//_ я?

В с'яй_ ві

Тихий вечір погожий
Мені серце тривожить,
Заквітчались і мріють сади.
Волошковії очі,
Чом снитесь щоночі,
Чом у мріях вас бачу завжди?

Є в очах отих сила,
Що мене полонила
На роздоллі квітучих ланів.
Ой вродлива дівчино,
Ти — червона калина,—
Бачу всюди тебе вдалині.

Линуть звуки баяна,
Та не вийшла кохана,
Лиш почув я знайоме ім'я.
В сяйві зорянім неба
В'ється стежка до тебе,
Де ж ти, де ти, хороша моя?

} *Двічі*

ВСЕ ЧЕКАЮ ТЕБЕ

Слова О. Новицького

Музика Ю. Щуровського

Не поспішаючи

затрим. в темпі

Знов притихли гаї і дзвенять солов'ї,
Я виходжу і жду тебе знов.
Ой ви, юності дні, незабутні мої,
Моя світла, хороша любов!

Ось я бачу: ти йдеш в тихім морі пшениць,
І печаль, як хмаринка, зника;
І під небом твоїм, що у сяйві зірниць,
Вже несу я тебе на руках...

Де ти є? Озовись!.. Знов троянди цвітуть,
Сяє небо таке голубе.
Дні пройшли... Та не можу тебе я забуть,
Все чекаю, чекаю тебе.

ЗАЦВІЛИ ВОЛОШКИ СИНІ

Слова О. Новицького

Музика В. Лобка

Ніжно, задушевно

За_цві_ли во_лош_ки си_ні край до_

_рі_ жень_чи, ти ж ме_ні ска_за_ла

в ве_чір цей при_йти.

Ось у жейсмерна_є. а те_бе не_ма_є.

де_ти хо_диш, де блу_ка_сш ти?

Зацвіли волошки сині край доріженьки,
Ти ж мені сказала в вечір цей прийти.
Ось уже й смеркає,
А тебе немає,
Де ти ходиш, де блукаєш ти?..

Вітер хилить буйні трави ще й пшениченьку,
Розмовляють з ним у лузі берести.
А мені здається:
Твоя пісня лється,
І куди не йду — співаєш ти.

Я пригадую той вечір, як зустрілися,
Як у саме серце подивилась ти:
Трошки у журбині,
Як волошки сині,
Твої очі — кращих не знайти.

Ой цвітуть волошки сині край доріженьки,
Біля них чи ж можна байдуже пройти?..
Я ж тебе, кохана,
Квітко незрівнянна,
Буду вічно в серденьку нести!

ЗГАСАЄ ОСТАННЯ ЗІРНИЦЯ

Слова І. Гербута

Музика М. Костецького

Помірно, з почуттям

I голос

p
Зга- са- є ос- таннязір. ни-

II голос

Зга- са- є ос- таннязір. ни-

-ця, в га- ю ли- ше спів со- ло-

в га- ю ли- ше

-в'я. І- ду я, щоб

спів со- ло- в'я.

зно-ву з то. бо-ю зу-стріться, ве-

-сел-но ко-ха-ня мо-я.
ко-ха-ня мо-

І-ду я, щоб зно-ву з то.
-я.

бо-ю зу-стріться, ве-сел-но ко-

Згасає остання зірниця,
В гаю лише спів солов'я.
Іду я, щоб знову з тобою зустріться. } *Двічі*
Веселко кохана моя.

Де верби стоять над водою,
Туди, як і вчора, прийду.
Тебе ще нема і я тихо з вербою } *Двічі*
Розмову про тебе веду.

Я бачу твої ясні очі
В прозорій воді голубій.
О спів солов'їний! О місячні ночі! } *Двічі*
Ви спокій порушили мій!

Тиша вечірня в діброві,
Місяць зійшов молодий...
Жду я тебе, чорнобровий,
Милій, хороший ти мій.
Тихо дніпровській хвилі
Линуть у далеч ясну.
Небеса голубі...

Я співаю тобі,
Серцем співаю тобі.
Лине далеко мій спів
В сяйві ясних вечорів!

Як я тебе виглядаю;
Де ти, кохання мое?
Лиш соловейко у гаю
Про щастя співа своє.
Ти, соловейку, мій друже,
В пісні любов передай.
Ніжна пісня летить,
І струмочок дзвенить,
Пісня кохання звучить.
Пада проміння ясне...
Милий, ти чуєш мене?

Зорі горять над рікою,
Обрій цвіте голубий.
Знаю, ти будеш зі мною,—
Вечір хороший такий...
Щастя мое ти ласкаве,
Жду я тебе — не дждусь.
Ой ти, пісне, лети,
Ясен місяцю, ти
Милому стежку світи!
Лине далеко луна,
В серці моему весна!

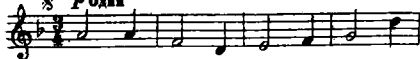
ЖДУ ТЕБЕ, КОХАНИЙ МІЯ

Слова І. Кутеня

Музика В. Костенка

Помірю

mf Родни

Під вік- ном роз-цвів зе- ле- ний

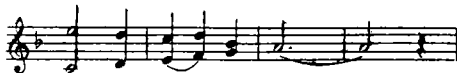

мо- ле- дий бу- зок.

Двое

Не при- хо- дить щось до ме- не
затримуючи в темні

лю- бий мій дру- жок.

Приспів

Цвіт па- ху- чий, бі- лий...

Де ж ти хо_ диш. ми_ лий?

Жду те_ бе, ко_ ха_ ний мій,

зро_ зу_ мій!

// мій!

зро_ зу_ мій!

Під вікном розцвів зелений
Молодий бузок.
Не приходить щось до мене
Любий мій дружок.

Приспів:

Цвіт пахучий, білий...
Де ж ти ходиш, милий?
Жду тебе, коханий мій,
Зрозумій!

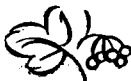
} Двічі

Я стою, тебе немає,
Сумно так мені,
Лиш бузочок нагинає
Гілки чарівні.

П р и с п і в.

Щира радість вже лоскоче
Серце молоде.
І бузок мені шепоче:
«Він прийде, прийде...»

П р и с п і в.

ЛЕЖАТЬ СТЕЖКИ

Слова Є. Кривенка

Переклад з російської

В. Ковалевського

Музика А. Лазаренка

Помірно

mf Один

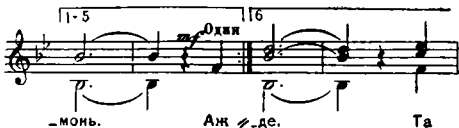
Ле_ жать стеж_ ки, в снігах вто_

_ па _ ю_ чи, у вік_ нах

Двоє

сві_ титься во_ гонь. А_ мур_ ські

хви_ лі* роз_ си_ па_ ю_ чи. блу_

Лежать стежки, в снігах втопаючи,
У вікнах світиться вогонь.
«Амурські хвилі» розсипаючи,
Блукає селищем гармонь. } Двічі

Аж от «Стражданням» вальс зміняється,
Кружляє знов лапятий сніг.
А дівчина не оглядається,
Хоч поспішає без доріг. } Двічі

Спіши, спіши, спіши, лебідонько,
Та слів сердечних не забудь!
Хай снігом вулиці закидані,
Не занесло до щастя путь. } Двічі

Вона в алмазах сніжних стелиться,
Уже не йдеш по ній — летиш.
Кружляй, кружляй, кружляй,
метелице, } Двічі
З тобою — серцю веселіш!

Жене сніжини вітер хвилею,
Б'є по очах, як те гілля.
Став гармоніст, чекає милої,
Та й сам не знає звідкіля. } Двічі

Мовчить гармонь, навкруг — ні голосу,
Лапятий сніг іде, іде...
Та щире серце краще компаса —
І до дівчини доведе. } Двічі

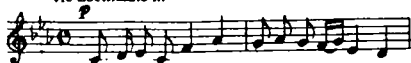

ІДУ Я ДО ТЕБЕ

Слова і музика С. Андрієвського

Не поспішаючи

Десь аж за рікою слава хи зір-ниці;

піс-ня зв-ти-ла-є в полі на то-ку.

Мов срібляс-ту стріч-ку.

мі-сяць круг-ло-ли-ний

сте-жеч-ку про-слав че-

ТИ МЕНЕ ЗГАДАЙ БІЛЯ ДНІПРА

Слова О. Новицького

Музика В. Верменича

Повільно
Родня

Зно-ву вже над-хо-дить ти-хий

Двос

ве-чир. сер-це ма-нять вог-ни-ки в ім-

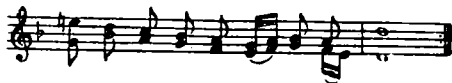
-лі Пон-ва-ди ці рученьки на пле-чі;

чу-єш, десь курли-чуть жу-рав - лі?

Трос

A...

чу - еш, десь нур. ли. чуть жу. рав. лі?

Знову вже надходить тихий вечір,
Серце манять вогники в імлі.
Поклади ці рученьки на плечі;
Чуєш, десь курличуть журавлі?

Знов чекає дальня дорога,
Знов твоя хустиночка майне...
І в душі зостанеться тривога,
Вдалині згадаєш ти мене.

На вітрах калина догорає,
І прощання надійшла пора.
Я тебе згадаю за Алтаєм,
Ти мене згадай біля Дніпра.

ДОРОГИ, ДОРОГИ

Пісня шофера

Слова О. Новицького

Музика П. Майбороди

Рухливо

Че-рез го-ри і до-ли-ни і-де

хло-пець мо-ло-дий.

- Ти ле-ти, ле-ти, ма-ши-но, знов за-

-спі-ву-є во-дій. До

-ро га-до-ро-га-ли-си і по-

Через гори і долини
Їде хлопець молодий.
— Ти лети, лети, машино,—
Знов заспіває водій.

Дорога, дорога,
Ліси і поля...
— Я до тебе серцем лину,
Кароокая моя!
(Ти моя,
Кароокая моя).

Про хорошу, про єдину
Чути голос водія:
— Я до тебе серцем лину,
Кароокая моя!

Дороги, дороги,
Ой скільки доріг!..
Та любов мою єдину
В своїм серці я зберіг.
(У своїм,
В своїм серці я зберіг) *.

* При повторенні.

Виростаєте, рідні села,
Піднімайтеся, міста!
Стороно моя весела.
Україно золота!

Дороги, дороги,
Краса чарівна...
Хай і ночі, і тривоги.
А в душі цвіте весна.
(А в душі,
А в душі цвіте весна) *.

Коли друг в лиху годину
«Загора» — не підведи,
Будь готовий щохвилини
Друга виручить з біди.

Дороги, дороги,
Шоферська сім'я...
Зустрічай мене, хороша,
Ти подруженько моя!
(Ти моя,
Ти, подруженько моя!) *.

* При повторенні.

ОЙ БІЖИТЬ ДОРІЖЕНЬКА

Слова Л. Ревни

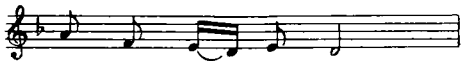
Музика С. Жданова

Помірно

mf Одн

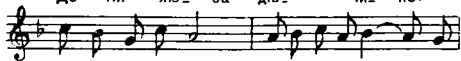
Ой бі-жить до-рі-жень-ка

у зе-ле-ний гай

Де ти. лю-ба дів-чи-но?

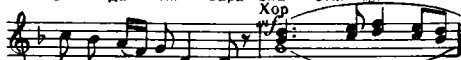
Вий-ди. зу-стрчай!. Кличутьна світан-ку

жу-рав, лі в по-ля.

Схо-да-ми бар-ви-сти-ми

вкрила-ся земля. А..

Ой біжить доріженька
У зелений гай.
Де ти, люба дівчино?
Вийди, зустрічай!..

Кличуть на світанку
Журавлі в поля.
Сходами барвистими
Вкрилася земля. } *Двічі*

Солов'їна пісня
Серце звеселя —
То співає в полі
Комсомолія.

Врожаями щедрими,
Юністю буя
Батьківщина рідная,
Славная моя. } *Двічі*

Ой біжить доріженька
У зелений гай.
Вийди, люба дівчино,
Вийди, поспішай.

Ходить над ланами
Рання зоря,
Сходами барвистими
Кличуть нас поля. } *Двічі*

СПАДАЄ БІЛИЙ ЦВІТ

Слова О. Новицького

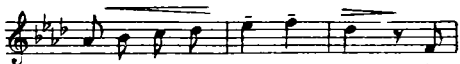
Музика К. Скорохода

Спа_ да_ є бі_ лий цві_т ва_

мрі я_ нім са_ ду. Про_йшло_ вже стільки

лі_т. а_ я до_ те_ бе йду. І

знов_ цві_ те вес_ на, і не_ бо го_ лу_

_ бе.. Чо_ муж_ та_ ча сум_ на, ко_ ли люб_

- лю те- бе? знов цві- те вес

- на. і не-бо го-лу- бе... Чо-

- мужа- на сум- на, ко-ли люб- лю те-

- бе? Ти / -лю те- бе?

Спадає білий цвіт
В замріянім саду.
Пройшло вже стільки літ,
А я до тебе йду.
І знов цвіте весна,
І небо голубе...
Чому ж така сумна,
Коли люблю тебе?

} Двічі

Ти думаєш, забув
Ті ночі весняні,
Коли «Люблю, люблю...»
Сказала ти мені?

Не в силі забувати — }
Хто серцем полюбив. }
Не треба ж сумувати } *Двічі*
У час весняних днів. }

Спадає білий цвіт
В замріянім саду.
Пройшло вже стільки літ,
А я до тебе йду.
І знов цвіте весна,
І небо голубе... }
Чому ж така сумна. } *Двічі*
Коли люблю тебе? }

ПІСНЯ ПРО КОХАННЯ

Слова А. Вратарьова

Переклад з російської М. Литвинця

Музика Л. Вербицького

Не поспішаючи

- чать, так хо- тілосьте-бе не ко-
 - хать. тіль-ки зновповес-ні ти при-
 - ходиш вві сні. зно-ву сер-це три-во-жиш ме-
 - ні. Та лю-бо-ю вжитті я пі-шов.

По знайомій алеї іду
 І дивлюсь на каштани в цвіту,
 На хмаринок політ,
 На розлив ріки,
 А до тебе все линуть мої думки.
 Так хотілось тебе не стрічать,
 Так хотілось тебе не кохать,
 Тільки знов по весні
 Ти приходиш вві сні.
 Знову серце гривожиш мені.

Та людині кохання одне
 У житті випадає ясне.
 Хоч і важко йому
 На стежках крутих,
 Та для серця без нього нема доріг.

Ти — надія моя і біда,
Ти зовеш, як зоря молода.
Ти — і щастя, і біль,
Ти — велика любов,
За тобою в житті я пішов.

ЧЕКАЙ, НЕ СУМУЙ

Слова П. Горецького

Музика В. Полевого

Задумливо

Ко_ ли не при_ хо_ дять жа_

-да_ ні лис_ ти, не гні_ вайсь, дів_

-чи_ но, сол_ да_ ту про_ сти. Да_

_ле_ ка за_ ста_ ва, - ту_ ди не вер_

-ста, до не_ ї до_ ро_ га важ_

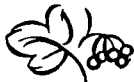
Для повторення   Для закінчення

ка не про_ ста. Лі_ // бі. Че_
кай, не су_ муй, не хо_ ди у жур_ бі, я
знаю, що пи_ ше ко_ ханий то_ бі.

Коли не приходять жадані листи,
Не гнівайсь, дівчино, солдату прости.
Далека застава — туди не верста,
До неї дорога важка, не проста.

Ліси та каміння, та скелі круті,
Яких ти не бачила зроду в житті...
Якщо ж не приходять до тебе листи,
То, значить, нелегко було донести.

З застави чекаєш, дівчино, листа...
Там шляху немає, лиш стежка крута.
Дівчино, чекай, не ходи у журбі,
Я знаю, що пише коханий тобі.
Чекай, не сумуй, не ходи у журбі,
Я знаю, що пише коханий тобі.

ЧОМУ МОВЧИШ, ДІВЧИНО

Слова О. Новицького

Музика К. Домінчен.

В темпі вальса

*Р*Один

-я,
в не_ бі сі_ я, ой дів_ чи_ но, но

мо_ я,
-ха_ на, но_ ха_ на мо_ я, так чо_ му ж

я не чу_ ю слово ніж_ че:

„я тво_ я“? Ти навік мо_

я дум_ ка_ ми

я ле_ чу_ го_ луб_ ко, до

Зацвіла вже калина,
Дні настали весняні.
Чом мовчиш ти, дівчино,
Серце краєш ти мені?
Ти, мов зірка, що в небі сія,
Ой дівчино, кохана моя,
Так чому ж я не чую
Слово ніжне: «Я твоя»?

П р и с п і в:

Ти навік моя,
І думками я
Лечу, голубко,
До тебе, любко,
Кохана моя!

Вітер хилить калину,
Облітає білий цвіт...
Може, знайдеш хвилину,
Друже любий юних літ,
Може, вийдеш співати пісні,
Як раніш це було навесні,
Як раніш ти, кохана,
Усміхнешся знов мені?

П р и с п і в.

НАВЕСНІ

Слова Л. Компанієць

Музика С. Жданова

Помірно

І знов за_ цві_ та_ ють са_

_ди на_вес_ ні, ро_ со_ ю вмк_

_ва_ ють_ся кві_ ти. Крім

те_ бе, ко_ ха_ на, су_ ди_ лось ме_

_ні ні_ ко_ говжит_ ті не лю_ би_

_ти. Ой лю_ бов мо_ я

87

навесні розцвіла...

Крім тебе, кохана, су-

-дилось мені нікого вжит-

-ті нелюбити. Без ||-нути.

І знов зацвітають сади навесні,
 Росою вмиваються квіти.
 Крім тебе, кохана, судилось мені
 Нікого в житті не любити.

П р и с п і в:

Ой любов моя
 Навесні розцвіла...
 Крім тебе, кохана, судилось мені
 Нікого в житті не любити.

Без тебе неначе похмура весна,
 Без тебе ходжу я в тривозі.
 Весела, лукава, завзята, ясна
 Ти стала мені на дорозі.

П р и с п і в:

Ой любов моя
Навесні розцвіла...
Весела, лукава, завзята, ясна
Ти стала мені на дорозі.

А сонцю не згаснуть, а вербам цвісти,
І щастю ще нашому бути.
Я певен, я знаю, я вірю, що ти
Не зможеш мене обминати.

П р и с п і в:

Ой любов моя
Навесні розцвіла...
Я певен, я знаю, я вірю, що ти
Не зможеш мене обминати.

ЛЕБІДОНЬКА

Слова В. Коломійця

Музика В. Павленко

Не поспішаючи

По- руч, та роз- лу- че- ні

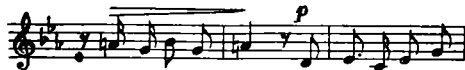
дво-є: я і ти. Все ста-ра-юсь,

щоб до те-бе стеж-ку від-най-ти.

За ру-ко-ю друж-ньо-ю

знудь-гував-ся я... — Ле-бі-донько, ле-

..бі_донько, ле_ бі_ донько мо_ я!

Поруч, та розлучені
Двоє: я і ти.
Все стараюсь, щоб до тебе
Стежку віднайти.
За рукою дружньою
Знудьгувався я...
— Лебідонько, лебідонько,
Лебідонько моя!

Вже струмки пробилися
І дзюрчать, спішать.
Так відродно зеленіє
Яблуня-душа.
Глянь, махає вітами,
Кличе віддаля:
— Лебідонько, лебідонько,
Лебідонько моя!

Знаю, мила людям ти,
Любиш їх сама.
Так чому ж мені довір'я
У тебе нема?
Може, завинив в чому —
Стану кращим я...
— Лебідонько, лебідонько,
Лебідонько моя!

НАВИЩО, ЛЮБИЙ, ОБІЦЯННЯ

Слова Т. Волгіної
Переклад з російської

О. Новицького
Музика Г. Гембери

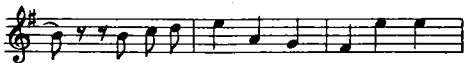
Помірно

На_ві_що, лю_бий, о_бі_ця_ня!

Нехай при_йшли роз_лу_ки дні...

Ко_ли на_ста_нуть хви_ли_ни про_

_щан_ня,

поглянь у ві_чі ти ме_

_ні,

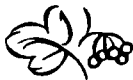
поглянь у ві_чі ти ме_

Навіщо, любий, обіцяння!
Нехай прийшли розлуки дні...
Коли настануть
Хвилини прощання,
Поглянь у вічі ти мені. (2)

В моїх очах — твої бажання,
Вони і ніжні і сумні...
Моему серцю
Тяжке розставання,
Та дні розлуки не страшні. (2)

Нехай в розлуці я з тобою,
Нехай минають дні в журбі...
Любов'ю буду
Я жити одною,
Зостанусь вірною тобі. (2)

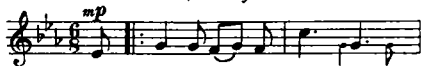

ВЕСНОЮ ГОЛУБОЮ

Слова Д. Луценка

Музика Л. Левітової

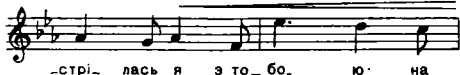
Не поспішаючи, з почуттям

Вес- но- ю го- лу- бо- ю

бі- ля Дніпра, в са- ду зу-

-стрі- лась я з то- бо- ю на

ща- стя на бі- ду. Зу-

-стрі- ла й по- лю.. би- ла в роз-

-ма- і ю.. них літ- лю-

-бов ме-ні від-кри-ла
 -вий, не-зна-ний світ, лю-
 1.2 *mf* *Затримуючи в темпі*
 -бов ме-ні від-кри-ла но-вий,
 не-зна-ний світ. То-
 3 *Затримуючи в темпі*
 зна-ю-до-че-ка-юсь те-бе,
 но-ха-ний мій.

Весною голубою
 Біля Дніпра, в саду,
 Зустрілась я з тобою
 На щастя й на біду.
 Зустріла й полюбила
 В розмаї юних літ —
 Любов мені відкрила
 Новий незнаний світ.

} Двічі

Тополі над рікою
Усе шумлять крильми.
Нема в душі спокою,
Роз'їхалися ми.
Вже й липень полум'яний
В саду прошелестів.
Від тебе ж, мій коханий,
Нема й нема листів. } *Дівчі*

Весною голубою
Біля Дніпра, в саду,
Зустрілась я з тобою
На щастя й на біду.
Сумую, та не каюсь,
В полоні давніх мрій,
Бо знаю — дочекаюсь
Тебе, коханий мій. } *Дівчі*

ДІВОЧА

Слова П. Сингаївського
Переклад з російської Ю. Кругляка
Музика М. Жербіна

Повільно, виразно

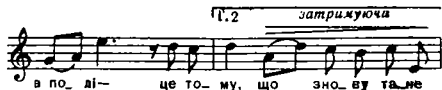
затримуючи

в темпі

сніг мимово-лі сумно

в полі-це тому, що знову тане

сніг, і шля-го тебе коханий шлі!

На світанку під зіркою ясною

Я із мрією йду непогасною.

Мимоволі сумно в полі —

Це тому, що знову тане сніг. } Двічі

І шляхами-дорогами дальніми

Зі своїми тривогами давніми

Ні зимою, ні весною

Не пройти до серденька твого. } Двічі

Мабуть, дощ і сльота мають значення

В тім, що ти не прийшов на побачення,

Все ж чекати буду всюди

Одного тебе, коханий мій! } Двічі

ОЙ БЕРЕЗО

Слова Л. Смирнова

Переклад з російської Д. Луценка

Музика І. Шамо

Помірно

С. *P*

Хор

А. *P*

За ме ла шля хи ме

те ли ця по над ни во

ю У лю бов самій не

ві_ ряться, та чо_гось хо_джу ща_

-сли_ во_ю. Ой бе_ ре_зо,

ой бе_ ре_зо, все чо_

-гось хо_джу, хо_ джу ща_сли_ во_

-ю. Ой бе_ ре_зо, ой бе_

-ре_зо, все чо_

13
- гось хо_джу, хо_ джу ща_сли_ во

4
-ю. грай, ме_те_ ли_

Замела шляхи метелиця

Понад нивою.

У любов самій не віриться.

Та чогось ходжу щасливою.

Ой березо,

Ой березо,

Все чогось ходжу, ходжу щасливою. } *Двічі*

Я зіркам у ніч морозяну

Так завидую.

Прийде він — і під березою

Про любов свою повідаю.

Ой березо,

Ой березо,

Про любов свою йому повідаю. } *Двічі*

Пролягла дорога білая

Понад нивою.

Що, скажіть, з собою вдію я —

Полюбила я красивого.

Ой березо,

Ой березо.

Полюбила я його, красивого. } *Двічі*

Край лужка, лужка широкого

Стежка стелиться.

Як люблю я кароокого —

Не шуми, не грай, не грай метелице!

Ой березо,

Ой березо,

Не шуми, не грай, не грай метелице! } *Двічі*

ОЙ ЗНАЮ, ЗНАЮ

Слова Н. Приходько

Музика М. Завалишиної

Повільно

mf

Ой знаю зна_ю сте_меч_ки
в га_ї, у_сі до_рж_ки
змі_ря_ли ніж_ки Ко_му спи_
_ва_ю. но_го шу_ка_ю?
В ро_ся_них тра_вах сум роз_ві_
_ва_ю си_ли не ста_не.

Ой знаю, знаю
Стежечки в гаї,
Усі доріжки
Зміряли ніжки.
Кому співаю,
Кого шукаю?
В росяних травах
Сум розвіваю.

Хай на хвилину
Тебе зустріну,
В очі загляну,
Очі орлині.

В очі зрадливі,
Очі нещирі.
Милий, вродливий,
Я ж тобі вірю.

Нащо шукала,
Нащо співала,
Нащо у гаї
Стежки топтала?
Жити з любов'ю —
Серденько зранить,
А розлюбити —
Сили не стане.

ОЙ ТИ, РІЧКА

З кінофільму «Сварка в Лукашах»

Слова і музика В. Левашова

Переклад з російської М. Литвинця

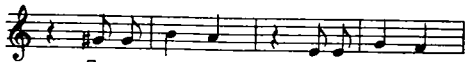
Помірно

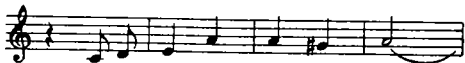
Ой ти, річ_ка, річ_ка, річ_ка,

смі_ні ви_плес_ки во_ди.

По_ко_ха_ла я хлоп_чи_ну

не на рік, а на_зав_жди.

По_ко_ха_ла я хлоп_чи_ну

не на рік, а на зав_

- жди,

В небі / - ся.

Ой ти, річка, річка, річка,

Сині виплески води.

Покохала я хлопчину

Не на рік, а назавжди. } *Двічі*

В небі зорі, зорі, зорі,

Ніби лампочки малі.

Про любов мою дівчата

Все говорять на селі. } *Двічі*

Ой ти, стежка, стежка, стежка,

Ти, стежиночка моя.

Не на радість, а на горе

Покохала, видно, я. } *Двічі*

Ой наш човен, човен, човен,

На воді гойдається.

Ох і чує мое серце,

Що любов кінчається. } *Двічі*

ВЕРБИЧКА

Слова В. Алфьорова

Переклад з російської

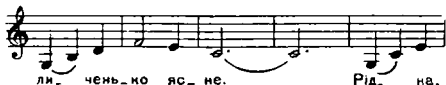
О. Пархоменка

Музика Г. Пономаренка

Співуче, задушевно

Кло_ нить зір_ на в річ_ ку

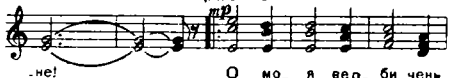

ли_ чень_но яс_ не. Рід_ на.

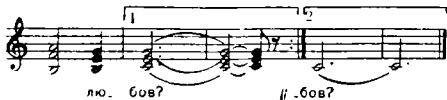

я вер би_ чко, за_ спо_ ной ме.

Приспів

_не! О мо_ я вер_ би_ чень

Клонить зірка в річку
Личенько ясне.
Рідная вербичко,
Заспокой мене!

П р и с п і в:

О моя вербиченько.
Не хилися в річеньку, —
Хоч одне слівце ти промов:
Де моя любов? } *Двічі*

З ним сиділи часто
Ми в твоїй тіні.
Соловей на щастя
Нам співав пісні.

П р и с п і в.

Із моїм зрадливим
Не зійтись нам знов.
Солов'їним співом
Одійшла любов.

ЧЕРВОНІ МАКИ

Слова і музика Р. Савицького

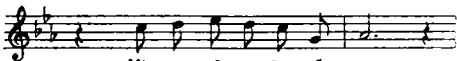
Помірно

Мак черво́ний між жи_та_ми

ва_бить о_ко пелюст_ка_ми.

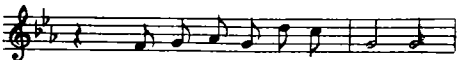
Мі_сяць сяй_вом їх об_лив,

при_лас_нав і о_жи_вив.

Кві_ти вми_ли_ся ро_со_ю,

сон об_няв їх ти_ши_но_ю.

Приспів
Трохи швидше

Мак червоний між житами
 Вабить око пелюстками.
 Місяць сяйвом їх облив,
 Приласкав і оживив.
 Квіти вмилися росою,
 Сон обняв їх тишиною,
 Тільки хтось у даль побрів
 І поніс тихенько спів.

П р и с п і в:

Червоні маки — квіти кохання,
 Ясні надії, тихе бажання;
 Червоні маки — отруйний цвіт,
 Гірка омана юних літ,
 Зрадливе розставання. } *Двічі*

Тихо, ніжно розцвітала,
 А любові ще не знала.
 Хлопець пісн'ю проспівав,
 У дівчини руку взяв.
 Присягався вік кохати,
 Мов голубку шанувати,
 Щоб повірила в обіт,
 Дав дівчині маків цвіт.

П р и с п і в.

Мак червоний вечорами
Він приносив із піснями,
Як до другої пішов,
Зрадив раннюю любов;
Хоч невинно полюбила,
Сон і спокій загубила,
Більш не чула привітань,
Серце сповнилось зітхань.

П р и с п і в.

Одяглась, як на весілля,
У руках червоне зілля.
Дивну постать серед нив
Блідо місяць освітив.
Одиноко бродить в полі,
Не знайшла своєї долі,
Бо не винна з юних літ,
Що дарують маків цвіт.

П р и с п і в.

ДАВАЙ НАЗАВЖДИ МИРИТИСЯ

Слова і музика Ю. Цейтліна
Переклад з російської П. Засенка

Пожвавлено

Ти зран_ну чо.мусь пе.чалиш_ся, сум роз_

вій, сум роз_ вій. Мов_чиш, не глядиш і _

па_лиш все. - "Біло_ мор" тяг_неш свій. До

те. бе ме_ні ли_ше крок всьо_го ли_ше

крок. зро_зу_ мій, нав_

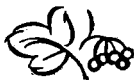
Ти зранку чомусь печалишся,
Сум розвій, сум розвій.
Мовчиш, не глядиш і палиш все,—
«Біломор» тягнеш свій.
До тебе мені лише крок всього,
Лише крок, зрозумій,
Навчи тільки, як перейти його
І сказати: «Рідний мій».

Давай назавжди миритися
Без оман, без оман!
Хай серце твоє розкриється,
Як тюльпан, як тюльпан.
Хай в щастя сьогодні віриться
Без біди, без біди!
Давай же іще раз помиримось
Назавжди, назавжди!

І в зорі твоїм гарячому
Лише гордості знак —
Це так усе по-дитячому,
Смішно так, смішно так!

Дивись, навіть сонечко хмуриться,
Співчуває тобі...
Повір, завтра все це забудеться,
Ніжно мовиш тоді:

Давай назавжди миритися
Без оман, без оман!
Хай серце твоє розкриється,
Як тюльпан, як тюльпан.
Хай в щастя сьогодні віриться
Без біди, без біди!
Давай же іще раз помиримось
Назавжди, назавжди!

ЧАРІВНИЙ СТРУМОК

Слова О. Ющенка

Музика Г. Литвинова

В темні вальса

З то_ бо_ю рос_

mf З то_ бо_ю рос_ ли

- ли
в не_ за_ бут_ нім кра_

де
-ю, де хви_ лі Су_

хви_лі Су_ ли
- ли нес_ ли

піс_ ню сво_ю. Стру_ мок

Стру-мок до Су-ли

до Су-ли

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics 'Стру-мок до Су-ли' are written above the staff. Below the staff, the words 'до Су-ли' are written under the corresponding notes.

із- під я- во- ра біг..

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody features a long note followed by a series of chords. The lyrics 'із- під я- во- ра біг..' are written below the staff.

З то- бо- ю знай-

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics 'З то- бо- ю знай-' are written below the staff.

-шли в жит- ті

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody features a long note followed by a series of chords. The lyrics '-шли в жит- ті' are written below the staff.

стіль-ки до- ріг.

A...

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics 'стіль-ки до- ріг.' are written below the staff. An 'A...' is written above the staff at the end of the line.

а.

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody features a long note followed by a series of chords. The lyrics 'а.' are written below the staff.

З то- бо- ю знай-

Detailed description: A musical staff in G major with a treble clef. The melody features a long note followed by a series of chords. The lyrics 'З то- бо- ю знай-' are written below the staff.

-шли

в жит_ ті

стіль_ки до_.

ріг.

Зу. <math>\neq</math> цей роз_ по_вів.

З тобою росли
 В незабутнім краю,
 Де хвилі Сули
 Несли пісню свою.
 Струмок до Сули
 Із-під явора біг...
 З тобою знайшли
 В житті стільки доріг. } Двічі

Зустрілися знов
 Біля тих яворів,
 Де все про любов
 Наш струмок гомонів.
 Квітчайтесь, мої
 Незабутні краї,
 Привіт яворам
 Та й вам, солов'ї } Двічі

З тобою колись
 Чули спів солов'я,
 Води напились
 Ми з того ручая.
 Зустрілися знов
 Біля тих яворів,
 Де нам про любов
 Струмок цей розповів. } Двічі

РОМАШКИ

Слова Д. Луценка

Музика Ю. Рожавської

Помірно

mf Одна

Над річ_ко_ю вер_би пла_ку_чі спле_

Дві

лись, схи лив_ши за_ ро_ ше_ні

Три

ві_ ти. Я час_то при_

_хо_ ди_ ла з ми_ лим ко_ лись сю_

Зро_ *pp*

ди в надве чі_р'я по кві_ ти. Зро_ *mf*

-ма - шок пле_ ла я па_

-ма - шок пле_ ла я па_

-ху_ чий, па_ ху_чий ві_ нок, бар_

-ху_ чий ві_ нок,

_вис тий і пиш_ний, як ки_ лим, для

_вис тий і пиш_ний, як ки_ лим, для

ме_ не зав_жди цей за_ тиш_ний ку_

ток та ним був жа_ да ним і ми_

Над річкою верби плакучі сплелись,
 Схиливши зарошені віти.
 Я часто приходила з милим колись
 Сюди в надвечір'я по квіти.

П р и с п і в:

З ромашок плела я пахучий вінок,
 Барвистий і пишний, як килим,
 Для мене завжди цей затишний куток
 Таким був жаданим і милим.

З вітрами шуміли гаї молоді,
 Ясні зустрічали світання.
 В дівочому серці неждано тоді
 Вогнем спалахнуло кохання.

П р и с п і в.

Не раз над рікою круті бережки
 Вгортали блакитні тумани,
 Не раз ми топтали знайомі стежки
 З тобою, мій друже коханий.

П р и с п і в.

Ми знову прийшли на завітчаний луг,
 Весни дочекавшись, мов пташки,
 І знов нам з тобою, жаданий мій друг,
 Всміхаються білі ромашки.

П р и с п і в.

ЯКЩО ЛЮБИШ МЕНЕ

Слова С. Васильєва

Переклад з російської К. Дрока

Музика К. Мяскова

Не поспішаючи

Є на сві_ ті вір_ ність,

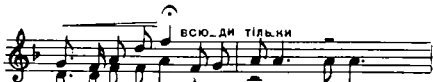
дру_ же мій:

дру_ же мій: це вжиття по стемці

йти од_ мій, це до серця сер_ це

щоб за_ ся_ яв світ,

всю_ ди тільки

по_ руч_

на ба_га_ то літ. як_що сер_це пала мо_ло_

-де. мо_ ло_ де. як_ що

міс_ ця не знай_ деш ні_

зна_ чить,
-де. ти ні_ де_-

ра_ зом то_ ді

в на_ ші

дні зо_ ло_ ті не_ роз_

-луч_ ні ми бу_ дем в жит_-

ті!

ті!

Зна_чить.

Зна_чить, ра_зом то_ді

ра_

зом

то_ді

в на_ші

в на_ші дні зо_ло_ті

дні

зо_

ло_

ті

не_роз_

-луч_

ні

ми

бу_дем

в жит. ті!

Є на світі вірність, друже мій:
Це в життя по стежці йти одній,
Це до серця серце, щоб засяяв світ.
Всюди тільки поруч — на багато літ.

Приспів:

Якщо серце пала молоде,
Якщо місця не знайдеш ніде,—
Значить, разом тоді
В наші дні золоті
Нерозлучні ми будем в житті!

Є на світі дружба, любий мій:
Це весняна повинь світлик мрій.
І куди б ти з нею, друже, не ішов,
Почуття це щире, схоже на любов.

П р и с п і в.

ПОДРУГО МОЯ

Слова Л. Ковальчука

Музика К. Мяскова

Повільно

pp

Як той ве_ чір зо_ря_ний за..

-буть і сріб_ ляс_ ту дов_гу, дов_гу

путь! Плес_ ніт хвиль дзвін_кий, ніж_ ний

го_ лос твої швид_ ко_плин_ні ро_ки не зіт_

-руть. Ти то_ ді всміх_ ну_лась, як вес_

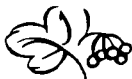
Як той вечір зоряний забудь
І сріблясту довгу, довгу путь!
Плескіт хвиль дзвінкий,
Ніжний голос твій
Швидкоплинні роки не зітруть.

Ти тоді всміхнулась, як весна,
В білім платті, мила, чарівна...
І навік (навік),
Мов ріки потік,
Повела дорога нас одна. } *Двічі*

Все життя обох нас окриля
Щира вдача, усмішка твоя.
Як радієш ти,
Молодієш ти,
Світла доле — подруго моя!

Де б не йшов, зі мною ти в путі
Провідною зіркою в житті.
Так би йти (і йти)
І в душі нести
Наші давні мрії золоті. } *Двічі*

ОЙ ПІДУ Я ПОЛЕМ

Слова В. Юхимовича

Музика О. Білаша

Не дуже повільно

Ой пі-ду я по-лем

з ра-діс-тю і бо-лем.

роз-пи-та-ю сон-ця,

що ме-ні ро-бить?

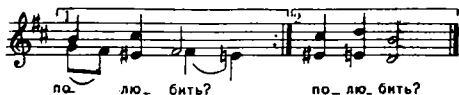
Чи з не-лю-бом жи-ти,

сер-день-но су-ши-ти,

чи всі_ хну_ тись до_ лі- шас_ тя

па_ лю_ бить?

по_ лю_ бить?

Ой піду я полем
З радістю і болем,
Розпитаю сонця, що мені робить?
Чи з нелюбом жити,
Серденько сушити,
Чи всміхнутись долі — щастя
полюбить?

} Двічі

Що стара стежина —
Терен та шипшина,—
Де б я не ступила — ранять колюки.
А прямиша стежка,
Мов ясна мережка,—
Аж до небокраю, в радісні роки.

} Двічі

У широкім полі
Гомонять тополі:
— Не марній. не гнися, не марнуй літа.
Милому всміхнися,
Серцем пригорнися,
Поки не зів'яла врода молода.

} Двічі

ШЛЯХ КОХАННЯ — ШЛЯХ ЩАСЛИВИЯ

Слова М. Светлова

Переклад з російської І. Тимка

Музика О. Сандлера

Помірно ♩

Мчить жит_ тя рі_ка бу_й_

_на, швидна, і день за днем сві_щать

в світ_лу даль Шлях ко_

хан ня — шлях ща_ сли_ вий, ми_ нуть

там ве_се_лі спі_ви. та бу_ ва_ ють

Мчить життя ріка
 Буйна, швидка,
 І день за днем спішить
 В світлу даль.
 Шлях кохання — шлях щасливий,
 Линуть там веселі співи.
 Та бувають сум і жаль.

} Двічі

Чисті й гомінкі,
 Дзвенять струмки,
 Знову сади в цвіту,
 Це — весна.
 Шлях кохання — шлях щасливий,
 Линуть там веселі співи;
 Чом же досі я одна?

} Двічі

Де, в яких краях
 Любов моя?
 Хай засія мені
 День ясний.
 Шлях кохання — шлях щасливий,
 Стрінуть там веселі співи
 Нас обох, незнаний мій!

} Двічі

РОНИТЬ ЛИСТЯ КЛЕН ПОХИЛИЙ

Слова В. Бичка

Музика А. Філіпенка

Помірно

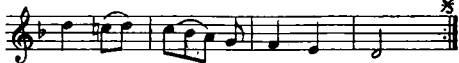
Ронить лис_тя клен по_хи_лий.

як і зав_жди во_се_ни.

А від те_бе, дру_же ми_лий,

ні лис_точ_ка з да_ли_ни.

Для закінчення

А від те_бе. дру_же ми_лий,

ні лис_ точ_ ка з да_ ли_ ни

Ронить листя клен похилий,
Як і завжди восени.
А від тебе, друже милий,
Ні листочка з далнини.

} Двічі

Ні листочка, ні привіту,
Хоч давно, давно вже час.
Може, в осінь сумовиту
Менше ніжності у нас?

} Двічі

Може, дальнє мандрювання
В серці пам'ять убива?
Може, справдішне кохання
Не багате на слова?

} Двічі

Ронить листя клен похилий,
Як і завжди восени.
А від тебе, друже милий,
Ні листочка з далнини.

} Двічі

Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ

Слова С. Гребенникова

та М. Добронравова

Переклад з російської В. Грінчака

Музика О. Пахмутової

Не поспішаючи

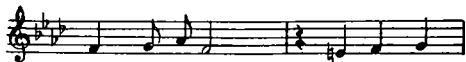
Ю-ні-ють в сер-це при-хо- дить по-

різ- но му; во- на і- но-

-ді стрі-ча-є нас вес-ня-ним

пер-шим струмком, шкільним ос-

-тан-нім дзвіннем, як по-ки-да-є.

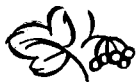

Юність в серце приходить по-різному:
Вона іноді стрічає нас
Весняним першим струмком,
Шкільним останнім дзвінком,
Як покидаємо наш клас...
Я знаю: юність, мій милий,
В серце вже прилетіла,
Як знайшла щиру я любов твою...
В житті я вперше, довгожданий,
Рідний ти мій, коханий,
Так тебе люблю.

Ми, нарешті, мій ніжний, ласкавий мій,
У житті зійшлися назавжди...
Чекають нас ясні дні
І щирі, милі пісні,
Для нас розквітнуть скрізь сади...
І буде молодість з нами,
Коли зможем серцями
Зберегти назавжди любов свою.
В житті я вперше, довгожданий,
Рідний ти мій, коханий,
Так тебе люблю.

Я ТЕБЕ ПІДОЖДУ

Слова Л. Ошаніна

Переклад з російської В. Коломійця

Музика А. Островського

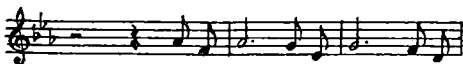
Не поспішаючи

Ти на ме_ не ди_ вивсь,

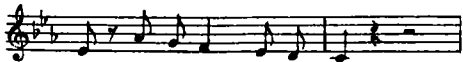
ти шу-кав ме_ не всю_ ди.

Я ті_ ка_ ю, бу_ ло, щоб твій

по_ гляд в ду_ ші мо_ їй

цавів.. Ну, а де ти те_ пер,

Ти на мене дививсь,
Ти шукав мене всюди.
Я тікаю, було,
Щоб твій погляд в душі моїй цвів...
Ну, а де ти тепер,
Не приходиш чому ти?
Хочу я, щоб ти був,
Щоб, як спершу, дивився з-під брів.

П р и с п і в:

А за вікном то дощ, то сніг,
І спать пора,
І затьмарена даль...
Все той же двір,
Все той же сміх,
І лиш тебе тут немає, на жаль.

Я без тебе іду
По завулку знайомім,
Не з тобою — з Наташкою я
Поспішаю в кіно,
А тобі шлють привіт
Вікна тихого дому
Та іще старички,
Що захоплено б'ють в доміно.

П р и с п і в.

Крутять ту ж до смерку
На подвір'ї пластинку,
Ти прийти обіцяв,
Повернутись на вечір сюди.
Що той вечір мені?
Він малий, як піщинка.
Почекаю тебе,
Ти приходь назавжди, назавжди.

П р и с п і в.

ДІВЧАТА, ЩО ВІРЯТЬ І ЖДУТЬ

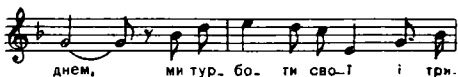
Слова М. Пляцковського

Переклад з російської П. Горецького

Музика С. Тулікова

Помірно

Родня

Приспів

Всі

Ідучи у далеку дорогу
Голубим і осяним днем,
Ми турботи свої і тривоги
У багаж на вокзалі здаєм.

А дома, де липи крислаті,
Де білі черешні цвітуть,
Все згадують нас і зітхають дівчата, } Дівчі
Дівчата, що вірять і ждуть.

Тих листів, що у серці,— десятки;
Сотні теплих омріяних слів
Разом з нами ночують в палатках
Під розбурхані співи вітрів.

А дома, де липи крислаті,
Де хмари осінні пливуть,
На всіх листонош розгнівилися дівчата, } Дівчі
Дівчата, що вірять і ждуть.

У тайзі, де лютують морози,
Там, де ясно сія виднокруг,
Ми сміливо ідемо в дорозі
З почуттям дорогим до подруг.

А дома, де липи крислаті,
Де білі пороші метуть,
Живуть недоторкані наші дівчата,
Дівчата, що вірять і ждуть...
Недарма так часто нам сняться дівчата,
Дівчата, що вірять і ждуть.

ТЕКСТИЛЬНИЙ ГОРОДОК

Слова М. Танича
Переклад з російської

П. Горецького
Музика Я. Френкеля

В темпі вальса

Під мос_ ков_ ний го_ ро_ док,

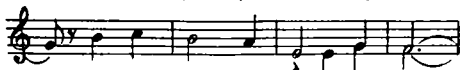
там. де ли_ пи у ря_ док,

в такт спі_ ва_ є е_ лек_ трич_ ці

дзвін_ но з фаб_ ри_ ки гу_ док.

На_ ше міс_ то мо_ ло_ де.

Підмосковний городок,
Там, де липи у рядок,
В такт співає електриці
Дзвінко з фабрики гудок.
Наше місто молоде,
Ткаль багато в нім живе.
Їхня пісня вечорами
Зачарована пливе.

Ночі довгії ідуть,
А дівчатам не заснуть.
Наче квіти на гітарах,
Стрічки шовкові цвітуть.
Раз у вечір-вечорок,
Як на світлий маячок,
Завітав до нас в кімнату
Хлопець — бувший морячок.

Ну, а потім, не спроста
Написав мені листа...
На весіллі нам бажали
В парі щастя літ до ста.
Радість в серце, радість в дім,
Ми повсюди разом з ним,
Чи то, може, він зі мною,
Чи то, може, я при нім.

Дні минають, дні летять,
І тепер в одній з кімнат
На одну гітару менше
Стало нині у дівчат.
Ходять подруги в кіно,
Тільки знають все одно,
Що з гуртожитку гітари
Кожній винести дано.

} Двічі

БІРЮСИНКА

Слова Л. Ошаніна
Переклад з російської

І. Павловської
Музика Е. Колмановського

Пожвавлено

Збі_лим міс_том я про_стився, в серц

вог_ни_ки не_су, шлях мій вда_леч про_сте_

лив_ся аж на річ_ку Бі_рю_су. Там лиш

ло_сі сурм_лять втру_би про си_

_бір_ську провес_ну, там ру_ба_ють лі_со_

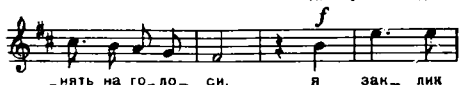
ру би кедр ан гар ський та сос

ну. Там де во ди річ ки Бі рю

си ла ма ють лід, шумлять, дзве

нять на го ло си, я зак лик

чув тай го во і, три вож но

і кра си... Не бе // си...

З білим містом я простився,
В серці вогники несучу,
Шлях мій в далеч простелився
Аж на річку Бірюсу.
Там лиш лосі сурмлять в труби
Про сибірську, про весну,
Там рубають лісоруби
Кедр ангарський та сосну.

П р и с п і в:

Там, де води річки Бірюси
Ламають лід, шумлять, дзвенять на голоси,
Я заклик чув тайгової,
Тривожної краси...

Не берізку, не ялинку
В тих засніжених краях —
Дівчиноньку-бірюсинку
Позабуть не можу я.
Йде з рушничкою під вітер
Та й блука чотири дні,
Йй би лося підстрілити,
А дісталося мені.

П р и с п і в.

Гарні в місті є дівчата,
А навіщо ті міські?
В неї сині оченята,
Де іще знайдеш такі?
Перед зором променистим
Я, мов парус на човні:
Чи її забрати в місто,
Чи лишитись тут мені?

П р и с п і в.

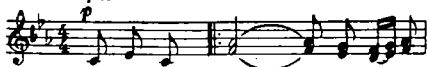
БІЖИТЬ РІКА

Слова Є. Євтушенка

Переклад з російської П. Засенка

Музика Е. Колмановського

Помірно

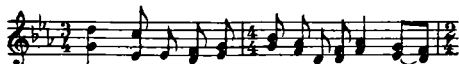
Біжить рі - на ко-під го .

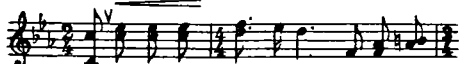
. ро - ю, нехай біжить, мені дар -

ма Ах на - ва - ле - ри хо - дять скрізь за

мно - ю, а в мене друга лютого не -

ма! Ах на - ва - ле - ри хо - дять скрізь за

мно-ю, а в мене дру-га лю-бо-го не .

. ма! Тан-цю - ю ма!

Біжить ріка попід горою,
Нехай біжить, мені дарма.
Ах, кавалери ходять скрізь за мною, } Двічі
А в мене друга любого нема!

Танцюю я фокстроти-вальси,
Серед подруг — а мов сама.
Не хочу я, щоб хтось там догадався, } Двічі
Що в мене друга любого нема.

Стоїть береза край водиці,
Від горя віточки лама.
Березі розкажу я, мов сестриці, } Двічі
Що в мене друга любого нема.

Всі хлопці сплять, і сплять дівчата.
В селі навкруг лягла п'їтьма.
Мабуть, сама, сама я винувата, } Двічі
Що в мене друга любого нема.

ТЕЧЕ ВОЛГА

З кінофільму «Тече Волга»

Слова Л. Ошаніна

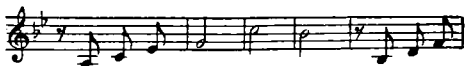
Переклад з російської М. Гірника

Музика М. Фрадкіна

Повільно *затримуючи* Трохи швидше

Із да-ле- на дов- го

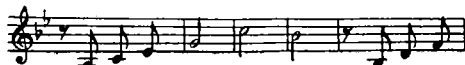
те-че рі- на Вол- га, те-че рі-

-на Вол- га, а в ній—без-меж- ний

світ. Се-ред хлі- бів спі- лих,

се-ред сні- гів бі- лих те-че мо-

Іздалека довго
Тече ріка Волга,
Тече ріка Волга,
А в ній — безмежний світ.
Серед хлібів спілих,
Серед снігів білих
Тече моя Волга,
Мені ж сімнадцять літ.

Сказала мати: «Все бува в житті,
Можливо, синку, втомись в путі,
Зайди додому, йди в лозняк густий,
Свої долоні в Волгу опусти».

Іздалека довго
Тече ріка Волга,
Тече ріка Волга,
А в ній — безмежний світ.
Серед хлібів спілих,
Серед снігів білих
Тече моя Волга,
Мені вже тридцять літ.

Твій перший погляд, перший сплеск весла,
Було все, тільки річка узяла.
Пройшла весна та не сумую я:
Натомість неї вся любов твоя.

Іздалека довго
Тече ріка Волга,
Тече ріка Волга,
А в ній — безмежний світ.
Серед хлібів спілих,
Серед снігів білих
Дивлюсь в тебе, Волго,
Вже сім десятків літ.

Тут мій причал і дружби вічна нить,
Усе, без чого в світі не прожить.
З далеких плесів в зоре-вишині
Вже інший хлопчик наспіва мені:

Іздалека довго
Тече ріка Волга,
Тече ріка Волга,
А в ній — безмежний світ.
Серед хлібів спілих,
Серед снігів білих
Тече моя Волга,
Мені ж сімнадцять літ.

КОЛИ ІДЕШ ТИ НА ПОБАЧЕННЯ

Слова В. Харитонов
Переклад з російської

В. Юхимовича
Музика А. Новикова

Не поспішаючи

Коли і-деш ти в час призна-чен-ий

то ви-би-рай ко-рот-шу путь

Сво-їй ко-ха-ній на по-ба-чен-ня

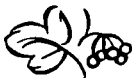
при-нес .. ти кві-ти не за-

Коли ідеш ти в час призначений,
То вибирай коротшу путь.
Свій коханій на побачення
Принести квіти не забудь. (2)

Хай не троянди, вмиті росами,
Нехай вони росли в лугах,—
Дощами пахне, пахне грозами
Живий букет в твоїх руках. (2)

Хоч будеш, звісно, хвилюватися,—
Красу вподобає краса!
І можеш ти не сумніватися,
Що заслужив... не гарбуза. (2)

СЕРДЕЧНА ПІСЕНЬКА

Слова С. Острового
Переклад з російської

В. Юхимовича
Музика В. Мураделі

Помірно, наспівно

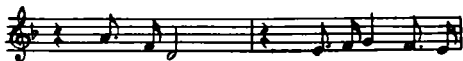

Приспів

Ти єди_ не про_мов, щоб завжди

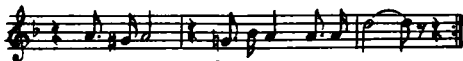
до кін_ця бились по_руч сер.

_ця. Скіль_ки слів про лю_бові

Ти єди_ не про_мов, щоб завжди

до кін_ця бились по_руч серця.

З неба, мов з океана,
Ніч зоріє за днем...
Сядьмо поруч, кохана,
Тихо пісню почнем.

П р и с п і в:

Скільки слів про любові
Ти єдине промов,
Щоб завжди до кінця
Бились поруч серця. } Двічі

Той, хто любить-кохає,—
Обіймає світи,
В морі шторми здолає,
До зірок долетить.

П р и с п і в.

Сяють ніжністю душі,
Мов зірки голубі.
Я люблю тебе дуже
І співаю тобі.

П р и с п і в.

ПО НІЧНІЙ МОСКВИ

Слова Г. Регістана

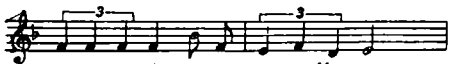
Переклад з російської Д. Луценка

Музика А. Бабаджаняна

Помірно

Сміх одлунав за тихли слова,

гаснуть вогні за си на є Москва

Тільки куранти дзвенять величаво, та в

парнах шумить трава Як чудово з то.

бою йти по нічній Москві

Нам бульвари на всій пу . ті

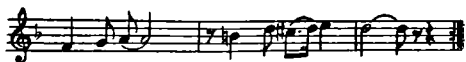
від кри ва ють о . бій . ми .

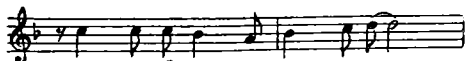
Піс . ня з Ленінсь . них гір пли ве,

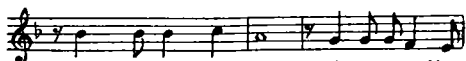
ся . ють зо . рі знов... і разом по Мос

кві і де мо . ло да лю . бові

Піс . ня з Ленінсь . них гір пли ве,

ся . ють зо . рі знов... і разом по Мос

кві і де мо . ло да лю . бові

Сміх одлунав, і затихли слова,
Гаснуть вогні, засинає Москва.
Тільки куранти дзвенять величаво,
Та в парках шумить трава.

П р и с п і в:

Як чудово з тобою йти
По нічній Москві.
Нам бульвари на всій путі
Відкривають обійми.
Пісня з Ленінських гір пливе,
Сяють зорі знов...
І разом по Москві іде
Молода любов. } *Двічі*

Пройдуть літа, але в ночах Москва
В серці цвістиме, мов квітка жива.
Подарувала вона нам з тобою
Любові палкі слова.

П р и с п і в.

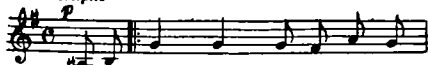
МОСКОВСЬКІ ВІКНА

Слова М. Матусовського

Переклад з російської М. Зірка

Музика Т. Хренникова

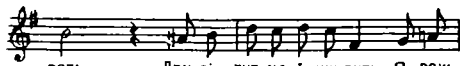
Помірно

В тем-нім не- бі зо-рі ма-йо-

- рять, ось вже й вік- на в су-тінках го-

- рять. Дру-зі тут мо-ї жи-вуть. Я, важ-

-ку здо-лав-ши путь, до них на

вог-ник хо-чу за-зир-нуть. Дру-зі

тут мо- і жи- вуть. Я, важ-

- ку здо- лав- ши путь. до них на

вог- ни хо- чу зазирнуть. Будятьте

В темнім небі зорі майорять,
Ось вже й вікна в сутінках горять.
Друзі тут мої живуть,
Я, важку здолавши путь,
До них на вогник хочу зазирнуть.

} Двічі

Будять вікна мрію чарівну,
Бачу вікон теплу глибину,
І від них в усі кінці
Линуть світлі промінці —
Людського щастя й радості гінці.

} Двічі

Як колись, отак я нині знов
Під вікном чекать тебе готов.
І схвильований, завжди
Я лечу мерщій сюди,
Щоб спогад милий в серці розбудить.

} Двічі

Я милуюсь, вікна, вами сам,
Я бажаю миру й щастя вам.
В небі спалахом росте
І в душі моїй цвіте
Московських вікон світло золоте.

} Двічі

ЗОРІ НЕАПОЛЯ

Неаполітанська пісня

Слова М. Гальдієрі

Український текст О. Пархоменка

Музика Дж. Бонаволонга

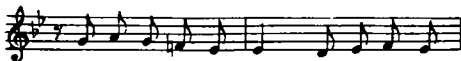
Пожвавлено

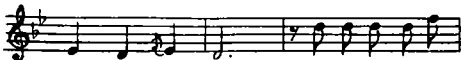
Не - а - поль лю - бий мій -

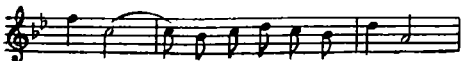
мов мрі - я зо - ло - та:

вес - но - ю, взим - ну й лі - том він сяй - вом

зір роз - цві - та! О - сін - ньо - ю по -

- ро - ю го - рить для нас з то - бо - ю

в не бі ніч нім бе зод нім

зірок я са гус та і для Пу.

зіл леко і для Ве зу ві я для Мардже.

лі ні над всім Не а полемсі яють

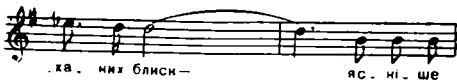
зір вогні же нуть пільму А ле ян

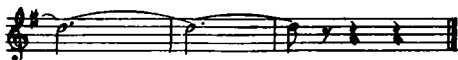

ти прийшла любов мо я тьмя ні ють зо рі.

Рев ну є ся во зір во гонь о.

Неаполь любий мій —
Мов мрія золота:
Весною, взимку й літом
Він сяйвом зір розцвіта!
Осіньною порою
Горить для нас з тобою
В небі нічним безоднім
Зірок яса густа.

П р и с п і в:

І для Пузіллеко,
І для Везувія,
Для Марджеліни,—
Над всім Неаполем
Сіяють зір вогні,
Женуть пільму.
Але, як ти прийшла,
Любов моя,—
Тьмяніють зорі...
Ревнує сяйво зір
Вогонь очей твоїх ласкавих...
Над всім Неаполем
Алмазним розсипом
Вогні блищать.
Та ще світліше їх
Очей коханих блиск —
Ясніше зір ясних
Вони в пільмі нічній
Вогнем горять!

Лиш день жаркий засне
Й на місто ніч злетить,
Ясним промінням місяць
Неаполь мій золотить.
Красу твою немало
Поетів оспівало,
Бо кращих міст немає,
Ніж ти, Неаполь мій!..

П р и с п і в.

ВІДЧИНЯЙТЕ ВІКНА

Італійська пісня

Слова Пінки

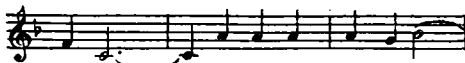
Український текст М. Литвинця

Музика В. Панцутті

Помірно

Фі - ал - ки о - чі під - ве - ли не -

- смі - ло, тро - ян - да за - пашна

до них схи - ля - еть - ся. |

мас - тів - ки з - за мо - ря при - ле - ті - ли,

ши - ря - ють лег - ко в чис - тім

ся - є в срібній ра - ні, при -

зна - чи - ла по - ба - чен - ня в ту - ма - ні...

Стрі - чай - те сон - це, від - чи - ний - те

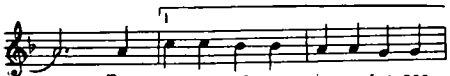
вік - на, вес - ні до - ро - гу, -

з не - ю йде лю - бові

пр насвистуючи

Тож, від - чи - ний - те вікна, - йде вес -

- на! Ви - від - чин - яй - те

вік - - йде вес - на!

Фіалки очі підвели несміло,
 Троянда запашна до них схиляється.
 І ластівки з-за моря прилетіли,
 Ширяють легко в чистім небі раз у раз.
 Весняний день, прозорий, ранній час!

П р и с п і в:

Стрічайте сонце,
 Відчиняйте вікна,
 Весні дорогу,
 Весні дорогу!..
 Впускайте вітер,
 Теплий, свіжий вітер,
 Він ароматом квітів знов
 Хвилює кров.
 Гей, навстіж вікна!
 Вірте мріям серця...
 О синьйорини,
 Хай мрії квітнуть:
 Що є за них прекрасніше на світі,—
 І всіх вас завтра щастя,
 Щастя жде!
 Уже зоря, що сяє в срібній рані,
 Призначила побачення в тумані...

Стрічайте сонце,
Відчиняйте вікна,
Весні дорогу,—
З нею йде любов!
То ж відчиняйте вікна,—
Йде весна!

Виспіває, щебече під віконцем
Співець весни — пухнастий соловейко;
Це він яриніс вітання нам від сонця.
Стукоче в синю шибку дзьобиком малим,
Напевне, хоче залетіти в дім.

П р и с п і в.

ОПАЛЕ ЛИСТЯ
Французька пісня

Слова Ж. Превера
Український текст В. Юхимовича
Музика Ж. Косма

У вільному русі

О, як би зно-ву зга-далось то-бі

ща-стя на-ві-ни за-губ-ле-них днів!

Нам у вік-нах не-бо-край го-лу-бів,

со-няч-ний світ в мрій-них душах яс-нів.

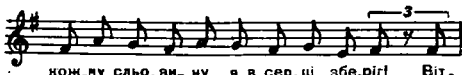
Лис-тя змертві- ле всте- ля- є по-ріг, ні-

- чо - го за - буть я не зміг:

кожний твій по-гляд, і до-кір, і сміх,

кож-ну сло-ви- ну я в сер-ці збе-рігі Віт-

-ри їх від-но-сять хо-лод - ні і

гублять в о-сін- ніх но-чах... О -

дин тво-ю піс-ню спі-ва - ю дав-

затримуючи в темпі

О, якби знову згадалось тобі
 Щастя навіки загублених днів!
 Нам у вінках небокрай голубів,
 Сонячний світ в мрійних душах яснів.
 Листя змертвіле встеляє поріг,
 Нічого забудь я не зміг:
 Кожний твій погляд, і докір, і сміх,
 Кожну сльозину я в серці зберіг!
 Вітри їх відносять холодні
 І гублять в осінніх ночах...
 Один твою пісню співаю давно —
 Їй вічно звучать!

П р и с п і в:

Наші серця в пісні зливались,
 Радість жила в нашій судьбі,
 Святом весни дні нам здавались,
 Щира любов, жити б тобі!
 Та все вихровій одбирає,
 Порве тонку струну людську,—
 І безжалісно життя стирає
 Кохані сліди на піску.

Листя змертвіле лягло на поріг,
Все дороге тихий смуток покрив.
Та я забудь свого щастя не міг
В шумі студених осінніх вітрів.
Чом же ти хочеш, щоб викреслив я
Твій образ?.. А як мені жить?!
Світла любов, вічна радість моя
Листом пожовклим на серці лежить.
Зітхаю, жалкую самотньо,
В собі гіркі сльози таю,
Та де б не бував я — завжди
Я почую пісню твою!

П р и с п і в.

ВІН ЗІ МНОЮ ПОПРОЩАВСЯ

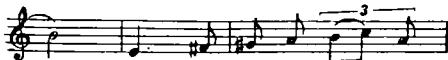
Іспанська народна пісня

Український текст В. Ю х и м о в и ч а

Повільно, виразно

Він зі мною по-про-щав-ся,

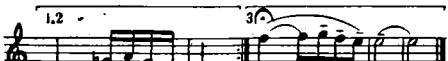
вір-ний, муж-ний син Кор-

-до- ви: „Не ту-ни... і вір-у-

щас-тя, — я вернусь да-ю

сло-во" // сло-ва!

Він зі мною попрощався,
Вірний, мужній син Кордови:
«Не тужи... І вір у щастя,—
Я вернусь, даю слово».

Слізно схлипували хвилі,
Приском в очі бив край неба.
Кам'яніла я на схилі:
Знала — плакати не треба!..

Там вигнанцю не востанне
Сниться милий край — Кордова.
Час побачення настане —
Він дотримає слова!

ЗУСТРІВ МЕНЕ В ЛІСІ МИСЛИВЕЦЬ САМУ

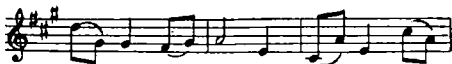
Австрійська народна пісня

Український текст В. Юхимовича

Швидко

Зу - стрів ме - не в лі - сі ми -

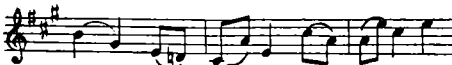
сли - вець са му.. Хі - ба ж я мог -

ла не вкло - ни - тись йо - му? Не

зна - ю. не зна - ю то - го мо - лод -

ця. та сер - це йо - го не ми

Зустрів мене в лісі мисливець саму...
Хіба ж я могла не вклонитись йому?
Не знаю, не знаю того молодця,
Та серце його не минуло сільця!

З тих пір кожен день біля ганку свого,
Немов ненароком стрічаю його.
Не знаю, не знаю, чому день при дні
Глибокий поклін віддає він мені!

І я не ховаю від нього лиця.
Ой жаль мені, жаль молодого стрільця.
Не знаю, не знаю,— з яких це причин
І я у сільці опинилась, і він!

ЗА ВСЕ ТОБІ Я ВДЯЧНИЙ

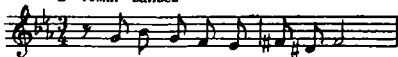
Польська пісня

Слова Є. Шлехтер

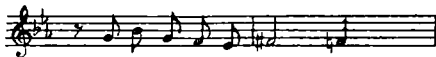
Український текст О. Пархоменка

Музика Ч. Качинського

В темпі вальса

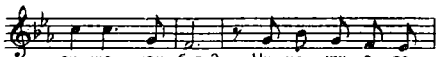
Ні_як не мо_жу я засну_ть

до св. мо. го сві. тан. ня —

в ду_ші од-не пи-тан_ня: ну

як же нам бу_ть?.. Чи мо_жу я за.

_сте.рег. ти, що му_сим жа_стя

бе_рег_ти? Як щом не лю_били_давно.

затримуючи

- но_ му ща_стю не вер_та_тись... Ахі..

в темпі

То. бі я ду_же вдяч_ний

за ра_дість пе_чаль.

о. як ме_ні ми_ну_ло_го жаль!

Ніяк не можу я заснути
До самого світання —
В душі одне питання:
Ну як же нам бути?..
Чи можу я застерегти,
Що мусим щастя берегти?
Якщо ж не любиш давно,
То я скажу одно:

Приспів:

За все тобі я вдячний, ясна зоря моя,
За щире і завітне, що знаєш ти і я,
За усмішки ласкаві, за радість і тепло,
Що в серці нашим ніжно цвіло.
Та подумай ще хоч раз, перед тим,
як попрощатись,
Що утраченому щастю не вертатись... Ахі..
Тобі я дуже вдячний за радість і печаль,
О, як мені минулого жаль!

Іще хоч трохи підожди
З хвилиною прощання,
І любі спогаданя
В душі пробуди!
Якщо у серці жар не згас,
Обдумай все в останній раз.
Якщо вогонь згас давно,
То пам'ятай одно:

П р и с п і в.

ГРАЛИ ДУДКИ

Чеська народна пісня

Український текст О. Пархоменка

Рухливо

Гра-ли дуд-ки в час по-буд ки -

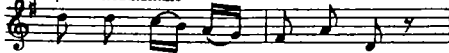

із пе-чі вста-ла я Хлопець хо-дить

ко-ло бро-дить. -- йо-го про гна-ла я!

Трохи повільніше

Гля-нув він з об-ра-зо-ю -

по-доб-рі-ла зра-зу я Одвернувся.

не вернув_ся - пи_ху по_на_зу_є!

Грالی дудки в час побудки —
Із печі встала я.
Хлопець ходить, колобродить,—
Його прогнала я!
Глянув він з образою —
Подобріла зразу я.
Одвернувся, не вернувся —
Пиху показує!

Грالی дудки коло будки —
Його зустріла я.
Він жартує, він кепкує:
Чом змарніла я?
Ой, як він пишається,
Хай один лишається!
Сам до хати буде пхатись —
Ще покається!

Грالی дудки коло будки —
Я з ним зіткнулася.
В хлопця в зорі смутку море —
Я одвернулася.
Він обняв не жартома,
І стиду йому нема:
Чмокнув грубо просто в губи,
Але дарма, дарма!..

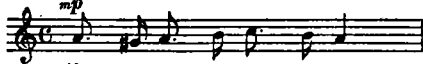

КАЖУТЬ, НЕ НАСМІЛЮСЬ Я
Угорська народна пісня

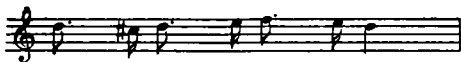
Український текст В. Юхимовича

Пожвавлено

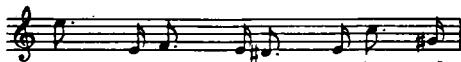
trp

Ка_ жуть, не на_ смі_ лось я,

ка_ жуть, не_ на_ смі_ лось я

дів_ чи_ ну вест_ ти вне_ діль_ ний

ве_ чір се_ лом!

Ні_ би_ то я бо_ я_ гуз,

па_ руб_ ка то_ го бо_ юсь,

що на на- пелю сі пі- р'я
но- сить ор- лом. Ну- мхлопці.
під- сту- пай- те, -б'ю чо- лом!...
Хай у вас там хоч в шес- ти
на- віть пів- ня-чі хвостн, —
кот- рий пі- вень на, ходив- ся зцілим крилом?

Кажуть, не насмілюсь я,
Кажуть, не насмілюсь я
Дівчину вести в недільний вечір
Селом!
Нібито я боягуз,
Парубка того боюсь,
Що на капелюсі пір'я
Носить орлом.
Нумо, хлопці,
Підступайте,—
Б'ю чолом!..

Хай у вас там хоч в шести
Навіть півнячі хвости,—
Котрий півень находився
З цілим крилом?

Кажуть, буцімто мені
Не засватать її, ні,
В церкві з нею не судилось
Стать на рушник!
Мелють, ніби стане там
Сам жандармський капітан,—
З мене ж буде кепкувати
Всяк жартівник...
Гей, дівчата,
Не соромтесь —
Не малі!..
Всі почують на землі,
І жандарми в тім числі,
Хто насправді перший хлопець
В нашім селі!

КВІТКА З-НАД РІЧКИ ЮМУРІ

Кубинська пісня

Слова Густаво С. Гулларага

Український текст О. Пархоменка

Музика Хорхе Анкермана

Помірно

На Ю-му-рі пов-но-вод-ній

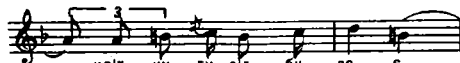
з ю-них лі-я гой-да-юсь,

на-че квіт-ка лег-ка. Вти-

-хій гла-ді-ні хо-лод-ній

квіт-ну ту від-би-ва-є

Про-ві- дай квіт- ку з-над річ-

-ки, що ди- вить ся в Ю- му-рі!

На Юмурі повноводній
 З юних літ я гойдаюсь,
 Наче квітка легка.
 В тихій гладіні холодній
 Квітку ту відбиває
 Моя річка стрімка.

Любий, до річки в долину
 Одшукай ти стежину
 І з лісу до мене йди по ній.
 Хай наші ніжні зітхання,
 Як човни в океані,
 На хвилі пливуть крутій.

Провідай квітку з-над річки,
 Що дивиться в Юмурі!

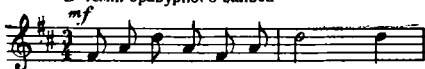

ПЕРІКА

Чилійська народна пісня

Український текст О. Пархоменка

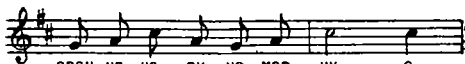
В темпі бравурного вальса

Як за_ду_ма_є Пе_рі_ на
Як за_ду_ма_є Пе_рі_ на

че_пу_ри_ти чо_ло_ві_на—
при_гос_ти_ти чо_до_ві_ка—

зран_ня ча_су не мар_ну_є.
доб_рий суп зва_ри_ти зва_д_лять

а шта_ни йо_му пра_су_є.
і, зви_чай_но, пе_ре_ //_со_лять!

Як задумає Періка
Чепурити чоловіка —
Зрання часу не марнує,
А штани йому прасує.
Як задумає Періка
Пригостити чоловіка —
Добрий суп зварити зволить
І, звичайно, пересолить!

Приспів:

Що за жона
Періка чудна! —
Закохана так
Вона в чоловіка!
Тільки шкода,
Що в нас без стида
Папугою звать
Красуню Періку.

Як розмовами Періка
Дуже стомить чоловіка.
Він зупинить любу жінку:
«Ти б замовкла на хвилинку!»
А розгнівана Періка
Присоромить чоловіка:
«Чом не сватав ти рибину,
Щоб мовчала цілу днину?»

П р и с п і в.

Як задумає Періка
Чарувати чоловіка —
У строкате прибореться,
Ще й хустиною запнеться.
А палуга гляне з клітки,
На Періку зводить плітки,
Закричить на все подвір'я:
«Ну й барвисте в тебе пір'я!»

П р и с п і в.

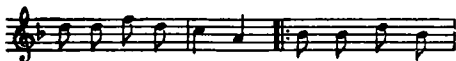

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Швидко

Ой за га_єм, га_єм.

га_єм зе_ле_нень_ким, там о_ра_ла

дів_чи_нонька во_ли_ком чор_нень_ким.

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька } Двічі
Воликом чорненьким.
Орала, орала,
Не вміла гукати,
Та й найняла козаченька } Двічі
На скрипочку грати.
Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража ж його матір знає, } Двічі
На що він моргає:
Чи на мої воли,
Гей, чи на корови,
Чи на мое личко, } Двічі
Чи на чорні брови?

Воли та корови
Усі поздыхають;
Біле личко, чорні брови } Двічі
Повік не злиняють!

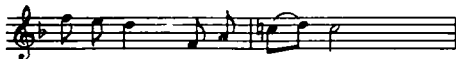

ОЙ ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЯСЕН МІСЯЦЮ

Помалу, журливо

Ой зійди, зі-йди, я-сен мі-ся. цю

як мли-но- ве. є ко- ло

ой ви-йди, ви-йди. сер-це- дів-чи- но.

та промов до. ма- не сло- во

— Ой зійди, зійди, ясен місяцю,
Як млиновеє коло,
Ой вийди, вийди, серце-дівчино,
Та промов до мене слово.

— Ох, і рада б я та виходити
І з тобою говорити,
Так судять-гудять вражії люди.
Хотять же нас розлучити.

Ой не бий, мати, і не лай, мати,
Та не роби каліченьки,
Зав'яжи очі темної ночі
Та веди до річеньки.

А як приведеш та до річеньки,
Розв'яжи карі очі,
Нехай гляну я га подивлюся,
З світом божим попрощаюся.

Ой світе ясний, світе прекрасний,
Як на тобі тяжко жити,
Ой іще тяжче молодесенькій,
Не нажившись, умирати.

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

Не швидко, співуче

Летить галка через балку,
Літаючи, криче...
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче.

«Не пускає мене мати
Вранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону брать,
Ні на вечорниці.

Пусти ж мене, моя мати,
В ліски по горішки,
Чи не найду щастя-долі
Я собі хоч трішки!»

«Не пуцу ж я, дитя мое,
В ліски по горішки.
Бо вже мені надоїли
Хлоп'ячі насмішки!»

Вчора звечора пізенько,
Як мати заснула,
Вийшла слухать соловейка,
Мов зроду не чула.

Вийшла, стала над річкою
Та й дивлюся в воду...
Тяжко, мати, важко, мати!
Нащо дала вроду?

Змалювала біле личко
І чорнії брови,
Та не дала мені, мати,
Ні щастя, ні долі.

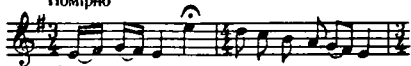
Було б тобі, моя мати,
Цих брів не давати,
Лучче б тобі, моя мати,
Щастя й долю дати!

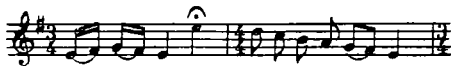

ОЙ НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ

Помірно

Ой на го-ру козакво-ду но-сить,

дів-чи-нонь-ка козаченька про-сить:

Ко-за-чень-ку, мій со-бо-лю,

візь-ми ме-не із со-бо-лю,

по-ман-дру-ю я з то-бо-ю!»

Ой на гору козак водуносять,
Дівчинонька козаченька просить:
«Козаченьку, мій собою,
Візьми мене із собою,
Помандрую я з тобою!»

А мій милий — та й на гору, на круту,
А я його оченьками проведу,
Оченьками каренькими,
Брівоньками рівненькими.
Слізоньками дрібненькими.

Не сама ж я по садочку ходила —
Козаченька за рученьку водила,
Цілувала-милувала,
До серденька пригортала,—
Я ж думала, що він буде мій!

«Козаченьку, ти сухотонько моя,
Кажуть люди, що не буду я твоя!
Кажуть люди, сама бачу,
Не раз, не два на день плачу:
Я ж думала, що ти будеш мій!»

ОЙ У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

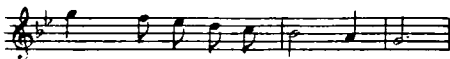
Помірно

Ой у по_лі три кри_ни_чень_ни.

лю_бив ко_зак три дів_чи_нонь_ки: чор_

ня_ ву_ю та бі_ля_ ву_ю.

тре_тю -ру_ду та по_га_ну_ю.

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую,
Третю — руду та поганую.

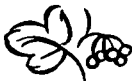
«Що чорняву від душі люблю,
До білявої залицяюся,
А з рудою препоганою
Піду, мабуть розпрощаюся».

«Чи я тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
«Не їдь, не їдь та й у Крим по сіль,
Бо застанеш молодичею».

«Любив я тебе дівчиною,
Любитиму й молодичею,
А ще буду хоч сім літ ждати,
Поки станеш удовичею».

Чи всі ж тії та сади цвітуть,
Що весною розвиваються,
Чи всі ж тії та й вінчаються,
Що любляться та кохаються?

Половина тих садів цвіте,
Половина розвивається,—
Одна пара та вінчається,
А другая розлучається.

НА ДОБРАНІЧ УСІМ НА НІЧ

Повільно

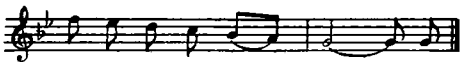
На_ до_ бра_ ніч у_ сім на_ ніч,

бо у_ же я та пі_ ду спа_ ти.

За во_ ріть_ ми зе_ лен. я_ вір, там я

бу_ ду та те_ бе жда_ ти

На добраніч усім на ніч, бо уже я та піду
спати.
За ворітьми зелен явір, там я буду та тебе
ждати.

Ой чи явір, чи не явір, та зелена то яворина.
Між шістьома дівоньками тільки мені ти одна
мила.

Ой чи мила, чи не мила, а щось мені
та починила:
Кличе мати вечеряти — вечеронька мені
не мила.

«Не дай мені, моя мати, ні снідати,
ні обідати,
Но дай мені, моя мати, дівчиноньку
та й провідати».

«Ой дам тобі, мій синочку, поснідати,
пообідати,
Не дам тобі, мій синочку, чарівницю
та провідати».

«Лучче мене, моя мати, по білому личеньку
втяти,
Ніж би мала дівчиноньку чарівницею
назвати».

ЗЕЛЕНАЯ ТА ЛІЩИНОНЬКА

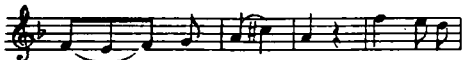
Поволі

Зе_ ле_ на_ я та лі_ щин_

нонь_ на, гей, чом без со_ неч_

_на зі_ в'я_ ла, гей, чом без

со_ неч_ на зі_ в'я_ ла?

Зеленая та ліщинонька,
Гей, чом без сонечка зів'яла? (2)

Молодая та дівчинонька,
Гей, козаку світ зав'язала. (2)

А я, молод, діжду вечорини,
Гей, піду гулять до дівчини. (2)

Приходжу я під віконце,
Гей, «Добрий вечір ти, дівчино-серце! (2)

Чом до мене ти не виходиш,
Гей, мені слова не промовиш?» (2)

САМА СОБІ ДІВЧИНА ДИВУВАЛАСЯ

Помірно
Со́ло

Хор

Са-ма со-бі дів-чи-на ди-ву-ва-ла-

-ся, де її кра-со-тонька

по-ді-ва-ла-ся, -ся?

Сама собі дівчина дивувалася —
Де її красотонька подівалася? (2)

Чи у тому морі, що купалася,
Чи на полотенечку що втиралася? (2)

Чи на полотенечку, що втиралася,
Чи на тому милому, що влюблялася? (2)

Ані в тому морі, що купалася,
Ні на полотенечку, що втиралася,

Ні на полотенечку, що втиралася,
А на тому милому, що влюблялася. (2)

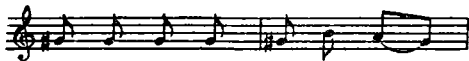

ІХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

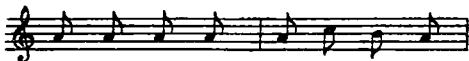
Не пшвидко

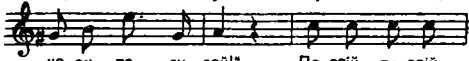
І_ хав но_ зан за Ду_ най,

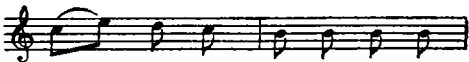
ска_ зав: „Дів_ чи_ но, про_ щай!

Ти, ко_ ни_ ку во_ ро_ нь_ кий,

не_ си та гу_ лий!“ „По_ стій, по_ стій,

но_ за_ че, — тво_ я дів_ чи_

на пла_ че, як ти ме_ не

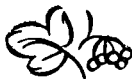
пр-ки- да- єш, тіль-ки по- ду- жай!*

Іхав козак за Дунай,
Сказав: «Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!»

«Постій, постій, козаче,—
Твоя дівчина плаче,
Як ти мене покидаєш,—
Тільки подумай!»

«Білих ручок не ламай,
Ясних очок не стирай,
Мене з війни зі славою
К собі очідай!»

«Не хочу я нікого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!»

ОЙ ТАМ ЗА ЛІСОМ, ЗА ДУБИНОЮ

Не швидко

Ой там за лі- сом. за ду-би-но- ю

си- дів го-луб- но з го-лу- би-но- ю,

си- дів го- луб- но з го- лу- би-но- ю.

Ой там за лісом, за дубиною
Сидів голубко з голубиною. (2)

Обнімалися, цілувалися,
Одним криленьком накривалися. (2)

Закрався козак з третьої хати —
Голубка вбито, голубку взято. (2)

Голубка вбили, голубку взяли,
За тихий Дунай запровадили. (2)

За тихий Дунай, за бистру річку.
Сиплють голубці яру пшеничку. (2)

Не хочу їсти, не хочу пити,
Нема голуба та й ні з ким жити. (2)

Ой є у мене двадцять голубів:
Вибирай собі, котрий ти любиш. (2)

Ой якби було й двадцять чотирь,
Нема такого, як мій був милий. (2)

Мій був миленький, голуб сивенький,
Личко рум'яне, стан хорошенький. (2)

ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕН ГАЮ

Помірно

Га-ю, га-ю, зелен роз-ма-ю,

любив дів-чи-ну. сам добре зна-ю,

любив дів-чи-ну, сам добре зна-ю.

Гаю, гаю, зелен розмаю,
Любив дівчину, сам добре знаю. (2)

Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку. (2)

А як дізнали — розщобетали...
Бодай же вони щастя не знали! (2)

Сусіди близькі, вороги тяжкі,
Пийте, гуляйте, як самі знайте! (2)

Пийте, гуляйте, як самі знайте,—
Де двоє ходять, не розлучайте! (2)

КОЛО МЛИНА, КОЛО БРОДУ

Помалу

Коло млина, коло броду (2)
Два голуби пили воду.

Вони пили, вуркотіли, (2)
Ізнялися, полетіли.

Ізнялися, полинули, (2)
Крилечками стрепенули.

Крилечками стрепенули, (2)
Про кохання спом'янули:

«Тому горе, що кохає,— (2)
З стрепен ніжок не виймає!»

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Одн.

Ко. пав, ко-пав кри-ни-чень-ку

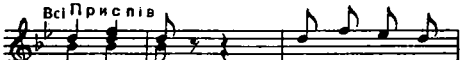

не-ді-лень-ку, дві.. Лю-бив ко-зак

дів-чи-нонь-ку лю-дям-не со-бі!

Всі Приспів

Ой жаль-жаль ме-ні-бу-де,

візь-муть і-ї лю-ди візь-муть

І — І лю — ди — мо — я не бу —

— де! Ой жаль — жаль!

Копав, копав криниченьку
Неділеньку, дві...
Любив козак дівчиноньку
Людам — не собі!

П р и с п і в:

Ой жаль-жаль
Мені буде,
Візьмуть її люди.
Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой жаль-жаль!

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

П р и с п і в.

Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив та не взяв!

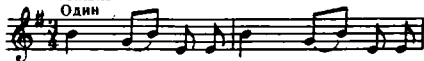
П р и с п і в.

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Повільно

Один

В кін_ ці греб_лі шум_ дять вер_би.

Всі

що я на-са-ди-ла... Не ма то_го

ко_ за_ чень_на, що я по_лю_ била

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила.

Ой немає козаченька,—
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько,
На другу весну!

Росла, росла дівчинонька
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька
Та й плакати стала.

Ой не плачте, карі очі,—
Така ваша доля:
Полюбила козаченька,
При місяці стоя!

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького,
Плачуть карі очки!

ОЙ КОЛИ Б ТОЙ ВЕЧІР

Помірно

Ой ко-ли б той ве-чір

та й по-ве-чо-рі-ло.

то б мо-є сер-день-ко

та й по-ве-се-лі-ло!

Ой коли б той вечір
Та й повечоріло,
То б моє серденько
Та й повеселіло!

Ой коли б той вечір
Та й сонечко зайшло,
То б мое серденько
Та й до мене прийшло!

«Ой прийди, прилини
Ти, яснее сонце,
То я тебе пушу
Та й через віконце!»

Ой як упустила —
Легенько зітхала,
А як випускала —
Плакала, ридала.

Ой як випускала —
Плакала, ридала,
Вийшла за ворота —
Правдоньки питала:

«Чи ти мене любиш,
Чи з мене смієшся,
До другої ходиш
Та й не признаєшся?»

«Ой я тебе люблю
І любити буду,
Признаюсь по правді —
Сватати не буду!

Не дозволять батько,
Не дозволять мати,
Ще й рід не дозволить
Дівчиноньку взяти.

Ще й рід не дозволить
Дівчиноньку взяти...
Стиха говорімо,
Щоб не вчула мати!».

ЧИ ТИ, МИЛИЙ, ПИЛОМ ПРИПАВ

Помаленьку

Чи ти, ми_ лий пи_ ломпри_ пав.

чи ме_ те_ ли_ це_ ю.

чом не хо_ диш ти до ме_ не

ці_ є_ ю ву_ ли_ це_ ю?

Чи ти, милий, пилом припав,
Чи метелицею,—
Чом не ходиш ти до мене
Цією вулицею?

Чом не ходиш ти до мене
Крутими горами?
Покидаєш сиротину
Поміж ворогами!

Чом ти мене не послухав,
Як тобі казала:
«Ходім, серце, повинчаймось,
Щоб мати не знала».

Ти все неньку свою слухав,
Мене покидаєш,
Покидаєш сиротину,
Іншої шукаєш.

Найдеш собі дівчиньку
З карими очима,—
Буде тобі, серце мое,
Камінь за плечима.

Найдеш собі дівчиньку
З чорними бровами,
Та не знайдеш тії правди,
Що була між нами.

ЦВІТЕ ТЕРЕН

Не швидко

Цві_ те те_ рен, цві_ те терен,

лис_ тя о_ па_ да_ є;

хто в лю_ бо_ ві не зна_ється,

той го_ ря не зна_є.

Цвіте терен, цвіте терен,
Листя опадає;
Хто в любові не знається,
Той горя не знає.

А я, молоденька,
Вже горя зазнала,
Вечероньки не доїла,
Нічку не доспала.

Візьму кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце.

Хоч дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати —
Десь поїхав мій миленький
Другої шукати.

Нехай їде, нехай їде,
Нехай не вернеться,
Не дасть йому господь щастя,
Куди повернеться.

Очі мої, очі мої.
Що ви наробили —
Що всі люди обминали,
Того полюбили.

ХОДИЛА Я ПО САДОЧКУ

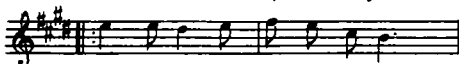
Помірно

Хо-ди-ла я по са-доч-ку,

по зе-ле-нім бар-ві-ноч-ку;

ой хо-ди-ла та блу-ди-ла,—

не є то-го, што-м лю-би-ла.

Ходила я по садочку,
По зеленім барвіночку;
Ой ходила та й блудила,—
Не є того, што-м любила. } Двічі

Не є того та й не буде —
Взяли його чужі люди,
Взяли його у чужину,
А я, бідна, з жалю гину. } Двічі

«Не плач, мила, не журися,
Я ще хлопець, не вжився.
Як я буду женитися,
Дам ти лива напитися». } Двічі

«Не хочу я твое пиво,
Дивить мене тото диво,
Же твоя старая мати } Дівці
Не хоче мене узяти».

СЕРЕД СЕЛА ДИЧКА

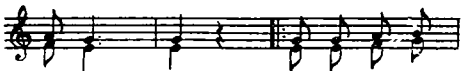
Помірно, весело

Се-ред се-ла дич-ка, го-я-

я, об-сі-я-на ма-ком,

чу-га-я! Бо-лить ня го-

-лов-на, е-я-го-я-я,

за-тим є-ди-на-ном, чу-га-я!

Серед села дичка, го-я-я,
Обсіяна маком, чугая!
Болить ня головка, ея-го-я-я,
За тим одинаком чугая!

Ой ти, одинаку, го-я-я,
Маю на тя дяку, чугая!
Любити тя важу, ея-го-я-я,
Лем ти нич не кажу, чугая!

Серед села дичка, го-я-я,
Розпустила листя, чугая!
Хлопець трактористом, ея-го-я-я,
Я го полюбила, чугая!

Прийде до ня милий, го-я-я,
Коси ми пов'яже, чугая!
Любила-м та й буду, ея-го-я-я,
Хто мені розкаже, чугая!

ОЙ САД-ВИНОГРАД

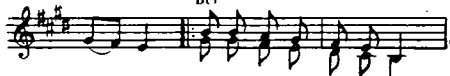
Швидко

Один

Ой сад - ви_но_град, ку_че_ря_ва

Всі

ви_ш_ня, сто_їть хлопець під вік_ном,

щоб дів_чи_на ви_йшла. Ой ру_в,

ру_ва_я, ой ру_в, ру_ва_я,

Ой сад-виноград, кучерява вишня,
Стоїть хлопець під вікном, щоб дівчина
вийшла. (2)

Ой рув, рува-я, ой рув, рува-я,
Рува, рува, рува-я, люба, милая моя. (2)

А дівчина не виходить, хатину вбірає,
Стоїть хлопець під вікном та з жалю
вмліває. (2)

Ой рув, рува-я...

«Ой не стій під вікном, не тупай ногою,
Бо не вийду та не стану говорити з тобою. (2)
Ой рув, рува-я...

Ой не стій під вікном, не махай рукавом,
Бо не вийду говорити із таким чудаком. (2)
Ой рув, рува-я...

Не ходи по саду, не топчи травиці,
Як не люблять тебе дівки, то йди
до вдовиці». (2)

Ой рув, рува-я...

КУЧЕРЯВА КАТЕРИНА

Досить швидко

Ку_че_ря_ва Ка_те_ри_на

чі_пя_ля_ся до Мар_ти_на:

«Ой Мар_ти_не, доб_ро_ді_ю, сва_тай ме_не

у не_ді_лю* // у не_ді_лю*

Кучерява Катерина } Двічі
Чіплялася до Мартина: }
«Ой Мартине, добродію,
Сватай мене у неділю». } Двічі

«Катерино, люба, мила,
Сватав тебе б, так не сила. } Двічі
Не до жартів, до любові — }
В Катерини чорні брови». } Двічі

В Катерини кудрі в'ються, } *Двічі*
А за неї хлопці б'ються — }
Бідолашному Мартину } *Двічі*
Обірвали всю чуприну. }

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

Швиденько

І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
Ой хто ж мене, молодую,
Та й додому одведе.

Обізвався козак
На солодкім меду:
«Гуляй, гуляй, дівчинонько,
Я додому одведу».

«Не веди ж ти мене,
Не прошу я тебе,
Бо лихого мужа маю,
Буде бити мене».

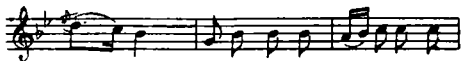

ДОЩИК

Швиденько

До- щик до- щик на- па- є дріб-

- нень- ко.. Я ж ду- ма- ла, я ж дума- ла -

за- по- ро- жець, нень- ко. Я ж дума- ла,

я ж дума- ла - за- по- ро- жець, нень- ко.

Дощик, дощик
Капає дрібненько...
Я ж думала, я ж думала —
Запорожець, ненько.

} Двічі

Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила
Стежку промітати.

} Двічі

Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько,
То ж то милий, то ж то любий,— } *Двічі*
Дивітеся, ненько!

Дощик, дощик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький, } *Двічі*
Аж ногами тупотить.

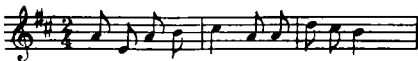
Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне — серце в'яне } *Двічі*
І в його, і в мене.

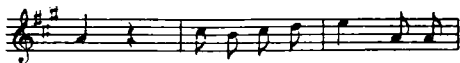

МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ

Швиденько

Мав я раз дів. чи. нонь.ку че.пур.нень.

ку, лю. бу. ще. бе. ту. шеч.ку

ру. м'я. нень. ку. Гей. гей. га,

у. ха. -ха! Дів. чи. но. -риб. чи. но

мо. ло. да, дів. чи. но. -риб. чи. но мо. ло. да.

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'язеньку.
Гей, гей, га, уха-ха!
Дівчино-рибчино молода. (2)

Посилав я старостів у неділю,
Думав — погуляємо на весіллі.
Гей, гей, га, уха-ха!
Дівчино-рибчино молода. (2)

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.
Гей, гей, га, уха-ха!
Дівчино-рибчино молода. (2)

Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона багата, а я бідний.
Гей, гей, га, уха-ха!
Дівчино-рибчино молода. (2)

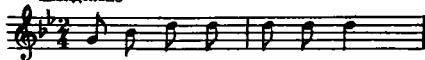
Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная — ломить кості.
Гей, гей, га, уха-ха!
Дівчино-рибчино молода. (2)

ОЙ ПІДУ Я ДО МЛИНА

Швиденько

Ой піду я до мли_на,

до ді_ря_ во_го, чи не най_ду

Ва_си_ля куче_ря_ во_го.

Ой піду я до млина,
До дірявого,
Чи не найду Василя
Кучерявого.

Ой піду я до млина,
До дрантвого,
Чи не найду Василя
Чорнобривого.

Борозенкою ішла,
Заросилася...
Вже я з своїм Василем
Посварилася.

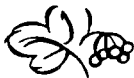
За пустее, за пусте,
За пустесеньке,

Та й за тее яблучко
Червонесеньке.

Та й за яблучко,
Та й за грушечку...
Перепроси ти мене,
Моя душечко!

Та й за грушечку,
Та й за сливочку...
Перепроси ти мене,
Мій Василечку!

Та й за сливочку,
Та й за зернятко...
Поцілуй же ти мене,
Мое серденько!

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

Помірно

Один Двоє

Мі-сяць на не- бі, зі-роньки

ся- ють, ти- хо по мо- рю

чо- вег пли- ве. Вчовні дів- чи- на

піс- ню спі- ва- є, а ко- зан

чу- є. сер- день- ко мре

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре.

Пісня та мила, пісня та люба
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов.

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчились зводить людей?

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО

Повільно

Музична партитура в нотній формі, що складається з п'яти рядків. Кожен рядок містить нотний рядок у стилі Гук (treble clef) та відповідні ліричні тексти українською мовою. Темп позначено як «Повільно».

Ой ти, дів. чи. на за-ру-че-
на- я, чо- го ти хо- диш
за-сму-че- на- я? «Ой ходжу, хо- джу,
за-сму-че- на- я, що не за
те. бе за-ру-че- на- я!»

«Ой ти, дівчино зарученая,
Чого ти ходиш засмученая?»
«Ой ходжу, ходжу, засмученая,
Що не за тебе зарученая!»

«Ой ти, дівчино, словами блудиш —
Сама не знаєш, кого ти любиш!»
«Ой знаю, знаю, кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю!»

«Ой ти, дівчино-чарівниченко,
Причарувала моє серденько!»
«Якби ж ти так знав з сіней до хати,
Як я умію всіх чарувати!»

У мене чароньки — чорні брівоньки,
Моя принада — сама молода;
У мене чароньки завжди готові —
Білее личенько і чорні брови!»

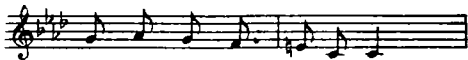

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ

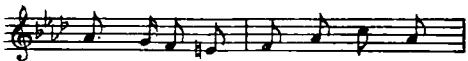
Швиденько, жартівливо

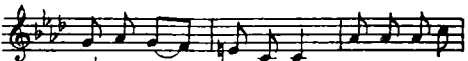
Спать ме- ні не хо- четь- ся,

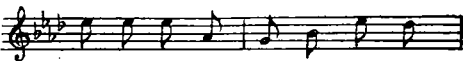
і сон ме- не не бе- ре,

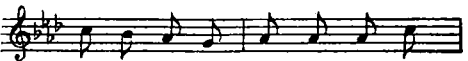
та ні-ко- му при- гор- ну- ти

мо- ло- до- і ме- не. Не- хай ме- не

той го- лу- бить, а хто ме- не

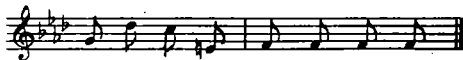
вір- но лю- бить; не- хай ме- не

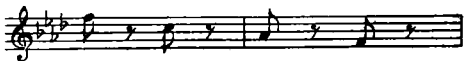
при_ гор_ та_ є, хто ко_ хан_ ня

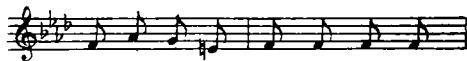
всер_ ці ма_ є. Ох, ох, ох, ох,

хто ко_ хан_ ня всер_ ці ма_ є.

Ох, ох, ох, ох,

хто ко_ хан_ ня всер_ ці ма_ є.

Спать мені не хочеться,
І сон мене не бере,
Та нікому пригорнути
Молодої мене.
Нехай мене той голубить,
А хто мене вірно любить;
Нехай мене пригортає,
Хто кохання в серці має.
Ох, ох, ох, ох,
Хто кохання в серці має.

} Двічі

Із-під хмизу на піч лізу,
Аж луна по хаті йде,
А хто мене вірно любить,
Той на печі знайде.
Я на піч, а він за мною,—
Укриюся з головою;
Відчепися, препоганий,
Цілуватись незугарний.
Ох, ох, ох, ох,
Цілуватись незугарний.

} Двічі

Жар, мати, капуста,
Жар, мати, буряки,
Жаль мені покидати
Чорноморських козаків.
Пусти ж мене, моя мати,
На вулицю погуляти,
На вулицю погуляти,
Коли хочеш зятя мати.
Ох, ох, ох, ох,
Коли хочеш зятя мати.

} Двічі

НЕ ПИТАЙ, ЧОГО В МЕНЕ ЗАПЛАКАНІ ОЧІ

Співуче

Не пи_ тай, чо_ го вме_ не за_

_ пла_ ка_ ні о_ чі, чо_ го

чв_ сто ті_ на_ ю я вгай, і блу_

ка_ ю я там до пів_ но_ чі.

не пи_ тай, не пи_ тай, не пи_ тай.

Не питай, чого в мене заплакані очі,
Чого часто тікаю я в гай,
І блукаю я там до півночі,
Не питай, не питай, не питай.

Не питай, чого в'яну і сохну, як квітка,
Бо так щиро кохаю тебе,
Ти покинув мене, сиротину,
На посміх, поговір для людей.

Не питай, бо нічого тобі не скажу я,—
Бачив ти мої сльози і сум,
А нещирі слова та байдужі
Не розвіють тяжких моїх дум.

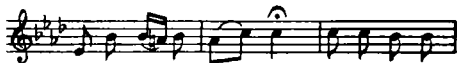

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ

Помірно

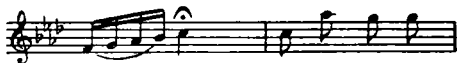
На. що ме. ні чор. ні бро. ви,

на. що на. рі о. ці. на. що лі. та

мо. ло. ді. ї ве. се. лі. ді.

во. ці. на. що лі. та

мо. ло. ді. ї. ве. се. лі, ді. во. ці?

Лі. та мо. ї мо. ло. ді. ї

Нащо мені чорні брови,
Нащо карі очі,
Нащо літа молодії,
Веселі, дівочі?

Літа мої молодії
Марно пропадають,
Очі плачуть, чорні брови
Од вітру линияють.

Тяжко мені сиротою
На сім світі жити;
Свої люди — як чужії,
Ні з ким говорити.

Нема кому розпитати,
Чого плачуть очі;
Нема кому розказати,
Чого серце хоче,

Чого серце, як голубка,
День і ніч воркує;
Ніхто його не питає,
Не знає, не чує.

Чужі люди не питають —
Та й нащо питати?
Нехай плаче сиротина,
Нехай літа тратить...

Плач же, серце, плачте, очі,
Поки не заснули,
Голосніше, жалібніше,
Щоб вітри почули.

Щоб понесли буйнесенькі
За синєє море
Чорнявому зрадливому
На лютее горе.

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК

Б

- Біжить ріка. Музика Е. Колмановського 152
Бірюсинка. Музика Е. Колмановського 149

В

- Вальс кохання. Музика В. Шаповаленка 8
Вербичка. Музика Г. Пономаренка 107
Весною голубою. Музика Л. Левітової 94
Відчиняйте вікна. Музика В. Панцутті 173
Він зі мною попрощався. Іспанська народна пісня 184
В кінці греблі шумлять верби. Українська народна пісня 225
Волошкові очі. Музика К. Домінчена 47
Все чекаю тебе. Музика Ю. Щуровського 49

Г

- Гаю, гаю, зелен розмаю. Українська народна пісня 221
Грали дудки. Чеська народна пісня 192

Д

- Давай назавжди миритися. Музика Ю. Цейтліна 113
Де ти, кохана? Музика Г. Жуковського 28
Дівоча. Музика М. Жербіна 97
Дівчата, що вірять і ждуть. Музика С. Тулікова 143
Дороги, дороги. Музика П. Майбороди 70
Дощик. Українська народна пісня 242

Ж

- Жду тебе, коханий мій. Музика В. Костенка 59

3

За все тобі я вдячний. Музика Ч. Качинського	188
Задушевний друг. Музика М. Жербіна	45
Зацвіли волошки сині. Музика В. Лобка	51
Згасає остання зірниця. Музика М. Костецького	53
Зелена та ліщинонька. Українська народна пісня	215
Зорі Неаполя. Музика Дж. Бонаволонта	168
Зустрів мене в лісі мисливець саму.	
Австрійська народна пісня	186
Зустріч. Музика А. Кузнецова	43

І

І шумить, і гуде. Українська народна пісня	241
--	-----

І

Іду я до тебе. Музика С. Андрієвського	65
Іхав козак за Дунай. Українська народна пісня	217

К

Кажуть, не наслідуюсь я. Угорська народна пісня	194
Квітка з-над річки Юмурі. Музика Хорхе Анкермана	197
Коли ідеш ти на побачення. Музика А. Новикова	158
Коло млина, коло броду. Українська народна пісня	222
Копав, копав криниченьку. Українська народна пісня	223
Кучерява Катерина. Українська народна пісня	239

Л

Лєбідонька. Музика В. Павленко	90
Лєжать стежки. Музика А. Лазарєнка	62
Лєтить галка через балку. Українська народна пісня	207
Лірична вечірня. Музика В. Таловирі	37
Лірична пісня. Музика Т. Шутєнко	22

М

Мав я раз дівчиноньку. Українська народна пісня	244
Місяць на небі. Українська народна пісня	248
Московські вікна. Музика Т. Хренникова	166

Н

Навесні. Музика С. Жданова	87
Навіщо, любий, обіцяння. Музика Г. Гембєри	92
Надобраніч, усім наніч. Українська народна пісня	213
Нащо мені чорні брови. Українська народна пісня	257
Не питай, чого в мене заплакані очі. Українська народна пісня	255

О

Ой березо. Музика І. Шамо	99
Ой біжить доріженька. Музика С. Жданова	73
Ой за гаєм, гаєм. Українська народна пісня	203
Ой зійди, зійди, ясен місяцю. Українська народна пісня	205
Ой знаю, знаю. Музика М. Завалішиної	103
Ой коли б той вечір. Українська народна пісня	227

Ой на гору козак воду носить. Українська народна пісня	209
Ой не ріж косу. Музика О. Білаша	17
Опале листя. Музика Ж. Косма	179
Ой піду я до млина. Українська народна пісня	246
Ой піду я полем. Музика О. Білаша	129
Ой сад-виноград. Українська народна пісня	237
Ой там за лісом, за дубиною. Українська народна пісня	219
Ой ти, дівчино. Українська народна пісня	250
Ой ти, річка. Музика В. Левашова	105
Ой у полі три крниченьки. Українська народна пісня	211

П

Періка. Чилійська народна пісня	200
Пісня з полонини. Музика С. Сабадаша	32
Пісня про кохання. Музика Л. Вербицького	79
Подруго моя. Музика К. Мяскова	126
Понад плаєм спів лунає. Музика Н. Андрієвської	35
По нічній Москві. Музика А. Бабаджаняна	163

Р

Ромашки. Музика Ю. Рожавської	119
Ронить листя клен похилий. Музика А. Філіпенка	133

С

Сама собі дівчина дивувалася. Українська народна пісня	216
Серед села дичка. Українська народна пісня	235

Сердечна пісенька. Музика В. Мураделі	160
Серце дівоче. Музика А. Свечникова	30
Серце кохає. Музика Г. Гембери	15
Спадає білий цвіт. Музика К. Скорохода	76
Спать мені не хочеться. Українська народна пісня	252

Т

Текстильний городок. Музика Я. Френкеля	146
Тече Волга. Музика М. Фрадкіна	154
Ти мене згадай біля Дніпра. Музика В. Верменича	68
Ти моя вірна любов. Музика П. Майбороди	25

У

Українська баркарола. Музика О. Левицького	56
--	----

Х

Ходила я по садочку. Українська народна пісня	233
---	-----

Ц

Цвіте терен. Українська народна пісня	231
---------------------------------------	-----

Ч

Чарівний струмок. Музика Г. Литвинова	116
Чекай, не сумуй. Музика В. Полевого	82
Червона ружа. Музика І. Шамо	12
Червоні маки. Музика Р. Савицького	109
Чи ти, милий, пилом припав. Українська народна пісня	229
Чому мовчиш, дівчино. Музика К. Домінчена	84

Щ

Що таке любов? Музика Я. Цегляра 5

Я

Як зійдуть зорі. Музика Т. Шутенко 19

Як у лісі розцвітали. Музика Н. Андрієвської 41

Якщо любиш мене. Музика К. Мяскова 122

Я тебе люблю. Музика О. Пахмутової 135

Я тебе подожду. Музика А. Островського 138

З М І С Т

Що таке любов? Слова <i>А. Сафронова</i> , переклад з російської <i>Р. Чумака</i> , му- зика <i>Я. Цегляра</i>	5
Вальс кохання. Слова <i>А. Пашка</i> , музика <i>В. Шаповаленка</i>	8
Червона ружа. Слова <i>Л. Забашти</i> , музи- ка <i>І. Шамо</i>	12
Серце кохає. Слова <i>Д. Луценка</i> , музика <i>Г. Гембери</i>	15
Ой не ріж чосу. Слова <i>М. Ткача</i> , музика <i>О. Білаша</i>	17
Як зйдуть зорі. Слова <i>І. Неходи</i> , музи- ка <i>Т. Шутенко</i>	19
Лірична пісня. Слова <i>Н. Загорулько</i> , му- зика <i>Т. Шутенко</i>	22
Ти моя вірна любов. Слова <i>А. Малишка</i> , музика <i>П. Майбороди</i>	25
Де ти, кохана? З кінофільму «Спадкоем- ці». Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>Г. Жуковського</i>	28
Серце дівоче. Слова <i>О. Новицького</i> , музи- ка <i>А. Свечникова</i>	30
Пісня з полонини. Слова <i>О. Пономарен- ко</i> , музика <i>С. Сабадаша</i>	32
Понад плаєм спів лунає. Слова <i>Л. Рєви</i> , музика <i>Н. Андріївської</i>	35
Лірична вечірня. Слова <i>М. Зірка</i> , музика <i>В. Таловирі</i>	37
Як у лісі розцвітали. Слова <i>Я. Купали</i> , український текст <i>О. Новицького</i> , музи- ка <i>Н. Андріївської</i>	41
Зустріч. Слова <i>І. Вилегжаніна</i> , музика <i>А. Кузнецова</i>	43

Задушевний друг. Слова <i>П. Сингаївського</i> , переклад з російської <i>О. Пархоменка</i> , музика <i>М. Жербіна</i>	45
Волошкові очі. Слова <i>В. Мартинюка</i> , музика <i>К. Домінчена</i>	47
Все чекаю тебе. Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>Ю. Щуровського</i>	49
Зацвіли волошки сині. Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>В. Лобка</i>	51
Згасає остання зірниця. Слова <i>І. Гербута</i> , музика <i>М. Костецького</i>	53
Українська баркарола. Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>О. Левицького</i>	56
Жду тебе, коханий мій. Слова <i>І. Кутеня</i> , музика <i>В. Костенка</i>	59
Лежать стежки. Слова <i>Є. Кривенка</i> , переклад з російської <i>В. Ковалевського</i> , музика <i>А. Лазаренка</i>	62
Іду я до тебе. Слова і музика <i>С. Андрієвського</i>	65
Ти мене згадай біля Дніпра. Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>В. Верменича</i>	68
Дороги, дороги (пісня шофера). Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>П. Майбороди</i>	70
Ой біжить доріженька. Слова <i>Л. Рєви</i> , музика <i>С. Жданова</i>	73
Спадає білий цвіт. Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>К. Скорохода</i>	76
Пісня про кохання. Слова <i>А. Вратарьова</i> , переклад з російської <i>М. Литвинця</i> , музика <i>Л. Вербицького</i>	79
Чекай, не сумуй. Слова <i>П. Горєцького</i> , музика <i>В. Полевого</i>	82
Чому мовчиш, дівчино. Слова <i>О. Новицького</i> , музика <i>К. Домінчена</i>	84
Навесні. Слова <i>Л. Компанієць</i> , музика <i>С. Жданова</i>	87
Лебідонька. Слова <i>В. Коломійця</i> , музика <i>В. Павленко</i>	90
Навіщо, любий, обіцяння. Слова <i>Т. Волгіної</i> , переклад з російської <i>О. Новицького</i> , музика <i>Г. Гембери</i>	92

Весною голубою. Слова <i>Д. Луценка</i> , му- зика <i>Л. Левітової</i>	94
Дівоча. Слова <i>П. Сингаївського</i> , переклад з російської <i>Ю. Кругляка</i> , музика <i>М. Жербіна</i>	97
Ой березо. Слова <i>Л. Смирнова</i> , переклад з російської <i>Д. Луценка</i> , музика <i>І. Шамо</i>	99
Ой знаю, знаю. Слова <i>Н. Приходько</i> , му- зика <i>М. Завалішиної</i>	103
Ой ти, річка. З кінофільму «Сварка в Лу- кашах». Слова і музика <i>В. Левашова</i> , переклад з російської <i>М. Литвинця</i>	105
Вербичка. Слова <i>В. Альфьорова</i> , переклад з російської <i>О. Пархоменка</i> , музика <i>Г. Пономаренка</i>	107
Червоні маки. Слова і музика <i>Р. Сави- цького</i>	109
Давай назавжди миритися. Слова і музи- ка <i>Ю. Цейтліна</i> , переклад з російської <i>П. Засенка</i>	113
Чарівний струмок. Слова <i>О. Юценка</i> , музика <i>Г. Литвинова</i>	116
Ромашки. Слова <i>Д. Луценка</i> , музика <i>Ю. Рожавської</i>	119
Якщо любиш мене. Слова <i>С. Васильєва</i> , переклад з російської <i>К. Дрока</i> , музи- ка <i>К. Мяскова</i>	122
Подруго моя. Слова <i>Л. Ковальчука</i> , му- зика <i>К. Мяскова</i>	126
Ой піду я полем. Слова <i>В. Юхимовича</i> , музика <i>О. Білаша</i>	129
Шлях кохання — шлях щасливий. Слова <i>М. Светлова</i> , переклад з російської <i>І. Тимка</i> , музика <i>О. Сандлера</i>	131
Ронить листя клен похилій. Слова <i>В. Бич- ка</i> , музика <i>А. Філіпенка</i>	133
Я тебе люблю. Слова <i>С. Гребенникова</i> та <i>М. Добронравова</i> , переклад з російської <i>В. Грінчака</i> , музика <i>О. Пахмутової</i>	135
Я тебе подожду. Слова <i>Л. Ошаніна</i> , пе- реклад з російської <i>В. Коломійця</i> , му- зика <i>А. Островського</i>	138

- Дівчата, що вірять і ждуть. Слова М. Пляцковського, переклад з російської П. Горецького, музика С. Тулікова 143
- Текстильний городок. Слова М. Танича, переклад з російської П. Горецького, музика Я. Френкеля 146
- Бірюсинка. Слова Л. Ошаніна, переклад з російської І. Павловської, музика Е. Колмановського 149
- Біжить ріка. Слова Є. Євтушенка, переклад з російської П. Засенка, музика Е. Колмановського 152
- Тече Волга. З кінофільму «Тече Волга». Слова Л. Ошаніна, переклад з російської М. Гірника, музика М. Фрадкіна 154
- Коли ідеш ти на побачення. Слова В. Харитонова, переклад з російської В. Юхимовича, музика А. Новикова 158
- Сердечна пісенька. Слова С. Острового, переклад з російської В. Юхимовича, музика В. Мураделі 160
- По нічній Москві. Слова Г. Регістана, переклад з російської Д. Луценка, музика А. Бабаджаняна 163
- Московські вікна. Слова М. Матусовського, переклад з російської М. Зірка, музика Т. Хренникова 166
- Зорі Неаполя. Неаполітанська пісня. Слова М. Гальдієрі, український текст О. Пархоменка, музика Дж. Бонавалонта 168
- Відчиняйте вікна. Італійська пісня. Слова Пінки, український текст М. Литвинця, музика В. Панцутті 173
- Опале листя. Французька пісня. Слова Ж. Превера, український текст В. Юхимовича, музика Ж. Косма 179
- Він зі мною попрощався. Іспанська народна пісня. Український текст В. Юхимовича 184
- Зустрів мене в лісі мисливець саму.

Австрійська народна пісня. Український текст <i>В. Юхимовича</i>	186
За все тобі я вдячний. Польська пісня. Слова <i>Є. Шлехтер</i> , український текст <i>О. Пархоменка</i> , музика <i>Ч. Качинського</i>	188
Грали дудки. Чеська народна пісня. Український текст <i>О. Пархоменка</i>	192
Кажуть, не насмілюсь я. Угорська народна пісня. Український текст <i>В. Юхимовича</i>	194
Квітка з-над річки Юмурі. Кубинська пісня. Слова <i>Густаво С. Гулларага</i> , український текст <i>О. Пархоменка</i> , музика <i>Хорхе Анкермана</i>	197
Періка. Чілійська народна пісня. Український текст <i>О. Пархоменка</i>	200
Ой за гаєм, гаєм	203
Ой зійди, зійди, ясен місяцю	205
Летить галка через балку	207
Ой на гору козак воду носить	209
Ой у полі три криниченьки	211
Надобраніч усім на ніч	213
Зеленая та ліщинонька	215
Сама собі дівчина дивувалася	216
Їхав козак за Дунай	217
Ой там за лісом, за дубиною	219
Гаю, гаю, зелен розмаю	221
Коло млина, коло броду	222
Копав, копав криниченьку	223
В кінці греблі шумлять верби	225
Ой коли б той вечір	227
Чи ти, милий, пилом припав	229
Цвіте терен	231
Ходила я по садочку	233
Серед села дичка	235
Ой сад-виноград	237
Кучерява Катерина	239
І шумить, і гуде	241
Дощик	242
Мав я раз дівчиноньку	244
Ой піду я до млина	246
Місяць на небі	248

Ой ти, дівчино	250
Спать мені не хочеться	252
Не питай, чого в мене заплакані очі	255
Нащо мені чорні брови	257
Алфавітний покажчик	260

Составитель
Андриевская Нина Константиновна

ВОЛШЕБНЫЙ РУЧЕЙ

(На украинском языке)

Редактор *В. Полевой*
Художник *М. І. Марущинець*
Літературний редактор *М. Зірко*
Художній редактор *В. Юрчишин*
Технічний редактор *Р. Б. Шейнкман*
Коректори *А. Білоіван, Т. Е. Баньковська*

БФ 36850. Здано на виробництво 4.III 1965 р.
Підписано до друку 19.XI 1965 р. Формат
70×108/64. Фіз. друк. арк. 4,25. Умовн. друк.
арк. 5,95. Обліково-вид. арк. 6,56. Зам. 114.
Тираж 100 000 (1—25 000). Ціна 76 коп.

Видавництво «Мистецтво», Київ, Свердлова, 19.

Книжкова ф-ка «Жовтень» Державного комітету Ради Міністрів УРСР по пресі,
Київ, Артема, 23-а.